

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

3/2020

Vážení čtenáři, koronavirová krize bohužel po poklidných letních měsících udeřila se začátkem nového školního roku znovu. I nadále je na městském úřadě k dispozici dezinfekce a šité roušky od dobrovolníků, kterým bych chtěl tímto za jejich nezištnou pomoc poděkovat.

Největší investiční akcí letošního roku byla celková rekonstrukce Spojovací ulice, která proběhla ve spolupráci se Středočeským krajem. Termín realizace byl dodržen, ukončení stavby komunikace a její předání se uskuteční 15. října.

Souběžně s tím probíhá pokládka zámkové dlažby na obou chodnících. Bohužel, jak je nepsaným pravidlem, i na této stavbě bude nutno zafinancovat nad rámec stanovené ceny vícepráce v místech u Sokolského hřiště, které si vyžádaly prodloužení termínu, a to pravděpodobně do konce října.

Jsem velice rád, že se nám podařilo i přes nepříznivou finanční situaci způsobenou vládními opatřeními kvůli covidu (stávající schodek příjmů do obecního rozpočtu se blíží 20 % oproti normálu) udržet běžné provozní výdaje, příspěvky místním spolkům, ale především provozní i mimo-provozní rozpočet naší školy a školky. Dovolu mi, abych se o příspěvcích pro naši školu nyní trochu podrobněji rozepsal.

Oproti loňskému roku, kdy jsme příspěvek 2000 Kč na pomůcky prvňáčkům poskytovali přímo rodičům, jsme letos tyto prostředky na návrh vedení školy nechali v její režii, a to hlavně z toho důvodu, aby byla zajištěna jednotnost všech pomůcek, které pro výuku prvňáčky potřebují.

Mimoto město přispělo všem třídám na školní a pracovní sešity, učebnice, výtvarné pomůcky, exkurze a další, což ušetřilo rodičům dalších téměř 2500 Kč na žáka.

Tímto byly zrušeny dosavadní třídní fondy na tyto pomůcky, takže učitelé již nebudou do budoucna zatěžováni výběráním finančních prostředků a jejich spravováním v rámci těchto fondů.

I nadále platí nabídka pro Sdružení rodičů Rožďalovice, že město uhradí členský příspěvek 200 Kč za žáka, aby nemusel být placen rodiči, čímž by byl zajištěn jejich stoprocentní výběr oproti minulým letům, a Sdružení by tak mohlo rozdělovat větší objem peněz. Nejen že by nemusel být pověřován jeden ze zástupců SRR účetnictvím, ale ušetřilo by se i za vedení bankovního účtu, který byl doposud placen z tohoto dvouseťkorunového členského příspěvku.

Během letních prázdnin byly zcela zrekonstruovány dvě školní třídy, přičemž jedna z nich byla vybavena nejmodernější tabulí v ceně 180 000 Kč. Na ostatní údržbářské práce nad rámec provozního i mimo-provozního rozpočtu školy vydalo od začátku letošního roku město již dalších bezmála 500 000 Kč.

V této souvislosti bych se chtěl omluvit za to, že jsme těsně před začátkem školního roku po domluvě s paní ředitelkou nechali na poslední chvíli vymalovat ještě další dvě učebny, čímž jsme přidělali práci zejména provozním zaměstnancům. Rád bych jim touto cestou poděkoval, že vše nakonec stihli zdárně připravit.

V současné době město řeší problém s odpady v areálu bývalého Strojbalu. Koncem srpna objekt navštívila Inspekce životního prostředí, která zde provedla šetření. Čekáme na její závěry. K dnešnímu dni můžeme konstatovat, že 95 % těchto odpadů bylo již odstraněno. Celou situaci se též zabývá stavební úřad, Okresní hygienická stanice Nymburk a Hasičský zá-

chranný sbor Nymburk. I od těchto institucí čekáme na jejich příslušná vyjádření.

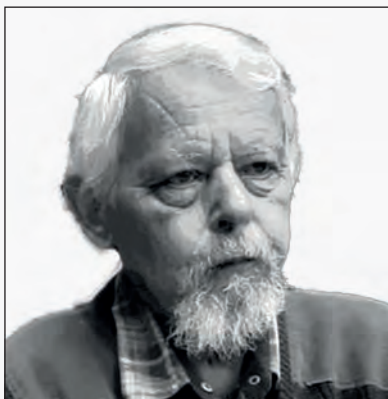
Při rekonstrukci restaurace Na Radnici bylo statikem zjištěno, že nosnost stropů nad vstupní chodbou a nad výčepem je nevyhovující, a proto navrhl okamžité uzavření sálů v patře. Na základě jeho doporučení nechalo město stropy vyztužit – tímto stavebním zásahem však vyvstala potřeba kompletního přepracování projektové dokumentace. Věřím, že do konce roku se podaří architektům a projektantům připravit tuto dokumentaci ke stavebnímu povolení. Je tedy jasné, že tím pádem vzaly zasně plány ohledně možného otevření hostince k 1. prosinci letošního roku.

S koncem roku zastupitelé města již pravidelně po několik let musí řešit poskytování služeb v oblasti nakládání s odpady v našem městě. Jednoduše řečeno, každý rok dochází ke zdražení těchto služeb, a tedy i k navýšení ročního poplatku na občana za svoz komunálního odpadu. Na příští rok nám firma AVE již oznámila, že se nám náklady zvednou o více než 300 000 Kč. Podrobněji se k tomuto tématu vyjadřuje článek na následující straně.

Závěrem mi dovolu, abych poděkoval všem, kteří v posledních několika letech připravovali charitativní koncerty známých umělců v kostele svatého Havla. Na základě vyjádření P. Lukáše Hrabánka „Ize provozovat v kostele pouze hudbu s duchovním obsahem“. Jeho rozhodnutí respektujeme, a proto jsme museli do budoucna od pořádání koncertů v našem svatostánku upustit. I jemu však patří nemalý dík za to, že jejich pořádání v kostele umožnil.

Přeji Vám krásné podzimní dny.

Petr Kapal
starosta

Velice mne zarmoutila zpráva o úmrtí dlouholetého správce městských lesů pana JAROSLAVA MALÁTA. Znal jsem ho již za svého působení na pile v Zámostí, znovu jsme se potkali, když jsem se stal starostou. Rád na něj vzpomínám, naše pracovní vztahy byly vždy korektní a mnohdy jsem ocenil jeho dobrou radu jak při zalesňování, tak při prodeji kulatiny. Váš přínos pro naše lesní hospodářství je nepřehlédnutelný, díky Vám jsou městské lesy v dobré kondici, což ocení jistě i další generace. Pane Jaroslave, ještě jednou děkuji. Čest Vaší památce.

Petr Kapal

Jak dál s odpady?

Zastupitelstvo našeho města se tématu odpadového hospodářství věnuje již řadu let. Náklady na likvidaci odpadů stále rostou a „trápí“ se s nimi většina malých obcí. Někteří starostové pojali stanovení výše poplatku za svoz odpadů jako politikum, a mnohé obce tak doplácí za vyprodukovaný odpad svých občanů nemalé částky.

Náklady na likvidaci odpadů se zvyšují každoročně. Příští rok dojde nejen ke zvýšení ceny za svoz komunálního odpadu, ale i k razantnímu navýšení nákladů za svoz tříděného odpadu, přičemž „odměna“ od obalové společnosti za tyto odpady zůstane pro město ve stejné výši. Již nyní je nám známo, že se cena zvedne

o více než 300 000 Kč, takže celková částka, kterou město musí doplatit, bude činit v roce 2021 téměř 650 000 Kč za předpokladu zachování stávajícího ročního poplatku 850 Kč za občana. Možné varianty, jak „ušetřit“, jsou následující:

- 1) Zvýší se poplatek za svoz odpadu o 150 Kč na občana.
- 2) Výrazně se eliminují kontejnery na tříděný odpad v obci.
- 3) Změní se systém placení: přejdeme od poplatku za občana k poplatku za jednu popelnici.
- 4) Město nebude vybírat poplatek od občana, ale zvedne daň z nemovitosti.

Za zamyšlení také stojí velké množství nádob na komunální odpad (černé popel-

nice), které občané mají. Vždyť na 1650 obyvatel rozdáme více než 1000 známek. Pomalu se dostáváme do stadia, kdy bude vycházet jedna popelnice na občana.

Když se podíváme do budoucna, už nyní je patrné, že změna legislativy v oblasti nakládání s odpady nám poplatek navýší ze zákona ze současných 500 Kč až na 1850 Kč. A to je jenom poplatek za uložení odpadu na skládku. K tomu je třeba připočítat náklady na jeho odvoz. Situace je skutečně velice složitá, částka 650 000 Kč není v městském rozpočtu nikterak zanedbatelná a jistě by ji šlo využít smysluplněji...

Veronika Bachová, Petr Kapal,
Viktor Dobrev

Mobilní svoz nebezpečných odpadů

proběhne v sobotu 10. října od 8.00 do 9.00 na těchto sběrných stanovištích:
Rožďalovice – u nádraží • Nová Hasina – u autobusové zastávky
Ledečky – u hospodářské budovy pana Pletky • Podlužany – u kapličky

Odpady, které budou přebírány:
nebezpečný odpad – oleje, znečištěné obaly, barvy, lepidla, pryskyřice, mastné tkaniny, ředidla, rozpouštědla, kyseliny, zásady, pesticidy, léky, AKU (baterie, monočlánky atd. budou přebírány pouze v Rožďalovicích)
objemný odpad – nábytek, linolea, koberce, eternit atd.

MOŽNOST LIKVIDACE BIOLOGICKÉHO ODPADU

Od 10. října do 28. listopadu bude každou sobotu od 8 do 11 hodin vybírán biologický odpad v zemědělském objektu pana Petersika v Zámostí. Vybírány budou pouze větve a kmeny stromů a větve keřů do maximální délky 1,5 m, tráva, listí a drny. Ostatní odpad je zakázáno vykládat.

DOTACE

V loňském roce byla provedena kompletní rekonstrukce ulice Za Hřištěm. Náklady dosáhly celkem 2 756 484 Kč. Koncem letošního roku by městu za tuto stavbu měla být vyplacena dotace od Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 1 509 241 Kč.

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Volby do zastupitelstev krajů v Česku 2020

Volby do krajských zastupitelstev České republiky 2020 se uskutečnily ve dnech 2. a 3. října 2020 současně s volbami do Senátu. Byli voleni krajští zastupitelé ve 13 krajích mimo hlavní město Prahu, kde má pravomoci obdobné krajskému zastupitelství Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Šlo o šesté volby do zastupitelstev krajů v České republice.

Vzhledem k pandemii covidu-19 vláda schválila zákon, který umožnil volit lidem v karanténě. V praxi to vypadalo tak, že volby pro tyto lidi začaly již ve středu 30. září. V tento den od 7 do 15 hodin mohli tito občané využít hlasování z automobilů na tzv. drive-in stanovištích.

Ve čtvrtek a v pátek pak mobilní komise s urnami obcházel domy pro seniory a další pečovatelská zařízení v karanténě. Další lidé v karanténě, kteří si o to telefonicky požádali, navštívily komise v pátek a v sobotu.

Náklady na hygienická opatření se pohybovaly okolo 24 milionů korun a celkový rozpočet krajských a senátních voleb byl ve výši 450 milionů korun.

Do zastupitelstev kandidovalo celkem 9728 lidí, z toho 7048 mužů (72,5 %) a 2680 žen (27,5 %). Průměrný věk byl 48 let. Nejstaršímu kandidátovi bylo 91 let a stal se také nejstarším v dosavadní historii krajských voleb.

Bez politické příslušnosti bylo 37 % kandidátů. Ve 13 krajích zaregistrovalo 85

subjektů celkem 215 kandidátních listin. Celkový počet křesel v krajských zastupitelstvech je 675.

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Ve Středočeském kraji bylo zaregistrováno celkem 855 kandidátů na šestnácti kandidátních listinách, přičemž do zastupitelstva se volilo 65 zastupitelů. Nejstarším kandidátům ve Středočeském kraji bylo 82 let (KSČM a ANO 2011) a nejmladší kandidátce bylo 18 let (Rozumní – Petr Hannig).

Podle pohlaví a věku kandidovalo ve Středočeském kraji 650 mužů a 205 žen, přičemž průměrný věk kandidátů byl 47,31 let. Po sečtení výsledku voleb je známo, že nejstaršímu zvolenému zastupiteli je 72 let (Starostové a Nezávislí) a nejmladšímu 22 let (Česká pirátská strana).

Krajské volby ve Středočeském kraji vyhráli Starostové a nezávislí, získali přes 22 procent hlasů. Na druhém místě skončila ODS s více než 19,5 procenta. V současné době v kraji vládoucí ANO skončilo až na třetím místě se ziskem 18,5 procenta hlasů.

Vítězné hnutí STAN chce o koalici jednat s ODS, piráty a TOP 09. Do zastupitelstva se tentokrát nedostali zástupci ČSSD a KSČM, sociální demokraté tak přišli o 11 mandátů, komunisté o osm. Volební účast přesáhla 40 procent.

HLASOVÁNÍ V ROŽĎALOVICÍCH

I u nás probíhaly letošní volby za přísných hygienických opatření, které si vyžádala pandemie covidu-19. U vstupu do volební místnosti byla připravena dezinfekce na ruce. Samotný vstup do volební místnosti byl povolen pouze s rouškou, kterou si mohl volič sundat pouze na okamžik z důvodu jeho identifikace a v dostatečné vzdálenosti od člena volební komise. Povinnost mít nasazenou roušku platila samozřejmě i pro členy volebních komisí, prostory za plentou i propisky se pravidelně dezinfikovaly. Pro zapomětlivé byly připraveny jednorázové roušky.

V našem městě bylo zapsáno celkem 1298 oprávněných voličů. V rámci voleb bylo vydáno celkem 382 obálek, přičemž odevzdáno bylo 375 platných. Volební účast byla 29,43 %, což je mimochodem druhá nejnižší v rámci nymburského okresu. Ještě nižší voličskou účast zaznamenali v Milovicích, a to 29,40 %.

Krajské volby v Rožďalovicích vyhrálo hnutí ANO 2011 se 109 hlasy (29,06 %), na druhém místě skončili Starostové a nezávislí s 61 hlasy (16,26 %). Jako třetí se umístila Česká pirátská strana s 52 hlasy (13,86 %). Jen o jeden hlas méně dostala ODS s 51 hlasy (13,60 %). Pětiprocentní hranici ještě pokořili Spojenci – TOP 09, Hlas, Zelení (26 hlasů), SPD (24 hlasů) a ČSSD (22 hlasů).

Marcela Ešnerová

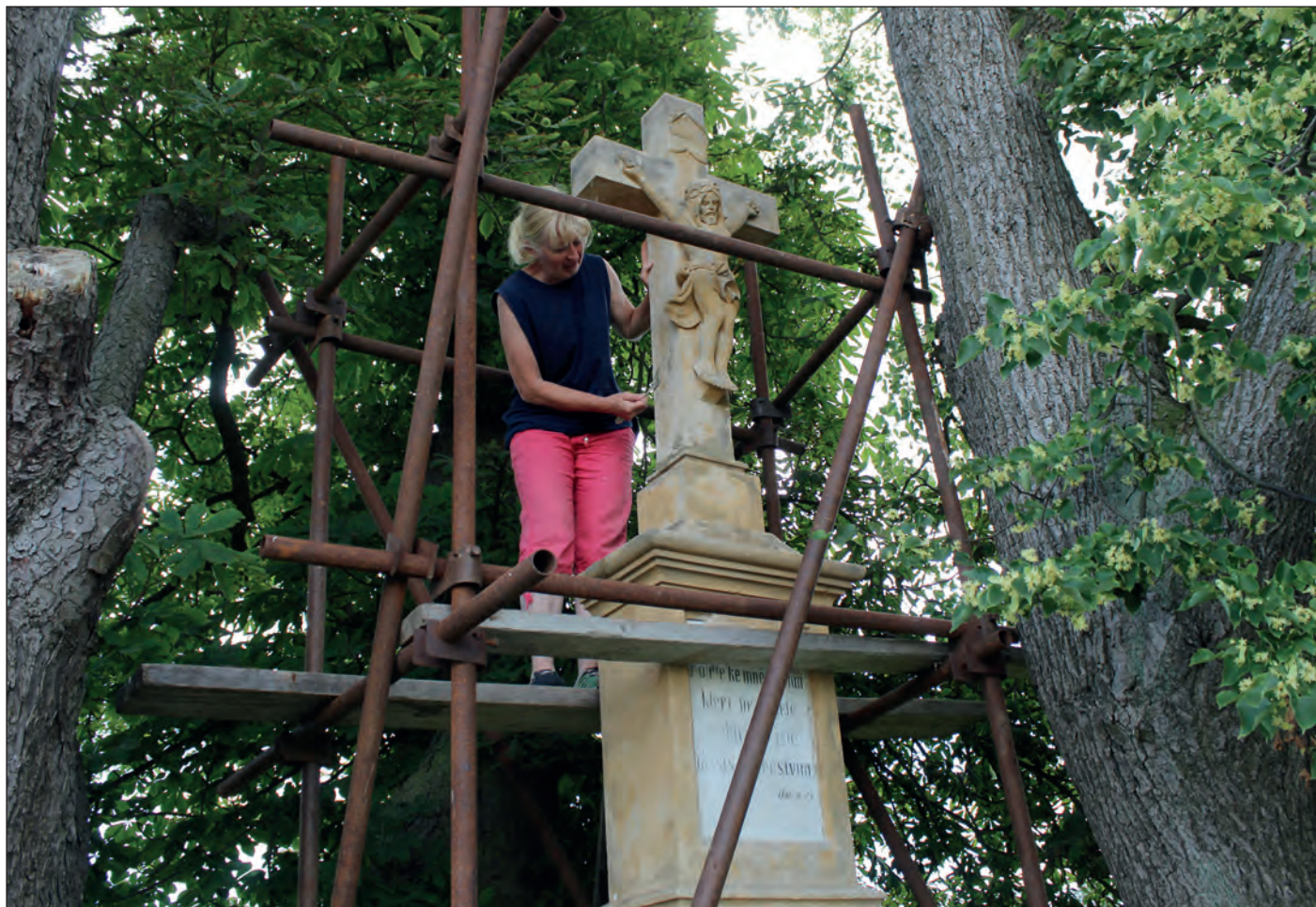
Celkové shrnutí výsledků voleb v Rožďalovicích

Politický subjekt	Platné hlasy celkem	Platné hlasy v %
Demokratická strana zelených	5	1,33
Starostové a Nezávislí	61	16,26
SPD	24	6,4
Česká pirátská strana	52	13,86
Moravané	0	0
ODS	51	13,6
Dělnická strana sociální spravedlnosti	0	0
ČSSD	22	5,86
Spojenci – TOP 09, Hlas, Zelení	26	6,93
ANO 2011	109	29,06
KSČM	17	4,53
Volte Pravý blok www.cibulka.net	0	0
Občanská demokratická aliance	0	0
Trikolóra hnutí občanů	8	2,13
Svobodní	0	0
Rozumní – Petr Hannig	0	0

Během léta, po uvolnění epidemiologických opatření, docházelo v České republice k nárůstu počtu nakažených virovým onemocněním covid-19 a 4. srpna jejich počet přesáhl hranici pěti tisíc. Proto byla od začátku září přijata nová opatření např. povinné nošení roušek v MHD a meziměstských spojích, na úřadech a ve volebních místnostech. Vzhledem k rekordním denním nárůstům jsou nakonec roušky zavedeny i ve všech vnitřních prostorách budov (od 10. září), ve školách nejdříve mimo třídy, ale od 18. září i při vyučování na druhém stupni. V té době ale denní přírůstky nemocných přesahují tisícovku, ČR se stala jedním z nejvíce postižených evropských států. Poprvé je nemoc zjištěna i u občanů v našem městě, další jsou v karanténě. Jsou upravena pravidla pro pořádání hromadných akcí, otevírací doba v restauracích aj. Začátkem října přesto denní přírůstky již pravidelně dosahují skoro čtyř tisíc. Od pondělí 5. října je v České republice opět vyhlášen nouzový stav. Na Nymbursku je aktuálně registrováno 516 nakažených, 256 se vyléčilo, čtyři zemřeli.

Jiří Rejske

Během letních prázdnin byly v Zámostí zrestaurovány oba dva křížky

Koncem července byla restaurována podezdívka u sochy sv. Jana Nepomuckého naproti zámku

Spojovací ulice dostala na přelomu září a října nový asfaltový povrch

V sobotu 26. září jsme v obřadní síni MěÚ přivítali tyto nové občánky (horní foto zleva): Daniel Bartoš, Michaela Šperglová, Šimon Nechánský, Alžběta Indráková, David Pažout, Nikolas Husár. Dolní foto (zleva): Viktorie Zápotocká, Tadeáš Veselý, Klaudie Drobečková, Sofie Škodová, František Švec, Jakub Nechánský, Magdaléna Mlejnecká

Ve středu 2. září vystoupil na Bučickém mlýně světově proslulý jazzový trumpetista Laco Déczi se skupinou Celula New York

Po mnoha letech byly v měsíci září obnoveny taneční na sále radnice. Přihlásilo se šest párů, které mají za sebou první hodiny výuky klasických i latinskoamerických tanců pod vedením Petra Svěceného

Pouť letos připadla na neděli 19. července

Během červencových víkendů, až do 2. srpna, probíhala v Galerii Melantrich výstava Drahokamy z našich polí, kterou si nenechalo ujít 786 návštěvníků (více na s. 31)

V sobotu 22. srpna uspořádali místní chovatelé (viz foto) tradiční Výstavu drobného zvířectva. Do areálu u Spolkového domu zavítaly necelé dvě stovky návštěvníků. K vidění byli králíci, holubi a drůbež z chovů 60 chovatelů. Jako vždy nechyběla ani živá hudba a bohatá tombola

VZPOMÍNKA

Pan JAROSLAV MALÁT byl úplně prvním zaměstnancem mého otce a pro mě jedním z prvních lidí, se kterým jsem se po návratu do Dymokur setkal. Nebyl jen zaměstnanec, který dýchá pro naše lesy. Byl pro mě lidským a mysliveckým učitelem, troufnu si říci, že i přítelem. Během dlouhých večerů, které jsme spolu proseděli na posedech, jsme probrali mnoho témat.

Nejvíce jsme mluvili o jeho velké lásce – o lese. Les byl jeho život, smysl jeho práce, pýcha i radost. Z jeho neutuchajícího nadšení jsem se naučil vnímat les jako živý organismus, kterému on tak dobře rozuměl. Byl mi skutečným učitelem a rádcem a za to mu jsem hluboce vděčný.

Náš lesmistr, náš fořt nás bude v lese provázet ještě mnoho let. Budeme se denně i nadále potkávat s jeho odkazem, a i ti, kteří přijdou po nás, budou žít se stromy, o které se s takovou láskou staral.

A pokaždé si se vzpomínkou na něj uvědomíme, že jsme smutní, že odešel, jsme ale rádi a vděční, že tu byl.

Tomáš Czernin

Momentka z otevírání Komárovského rybníka v listopadu 2015, Jaroslav Malát zcela vpravo

Sv. JAN NEPOMUCKÝ (PŘED ZÁMKEM)

Restaurováno v roce 2019 za podpory Ministerstva kultury ve výši 76 000 Kč, celková částka 107 525 Kč. V létě 2020 byla opět za příspěvní Ministerstva kultury restaurována podezdívka sochy ve výši 89 000 Kč, celková částka 116 150 Kč.

Sv. VÁCLAV (PŘED ZÁMKEM)

Restaurováno v roce 2018 za příspěvní Ministerstva kultury ve výši 184 000 Kč, celková částka 230 989 Kč.

Sv. JAN NEPOMUCKÝ (V ZÁMOSTÍ)

Restaurováno v roce 2019 po dopravní nehodě, celková cena 247 825 Kč, vše proplaceno pojišťovnou.

KŘÍŽKY V ZÁMOSTÍ A U PILY

Restaurovány v roce 2020 za příspěvní Ministerstva zemědělství ve výši 116 200 Kč, celková částka 173 000 Kč.

KŘÍŽKY VE VINIČNÉ LHOTĚ A V LEDEČKÁCH

Restaurovány v roce 2018 za příspěvní Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 275 613 Kč, celková částka 404 140 Kč. Křížky v ulici U Fary a v Podolí budou restaurovány v příštím roce za příspěvní Ministerstva zemědělství. Celková částka z dotačních programů činí 740 813 Kč, spoluúčast města 290 991 Kč.

Nejdeštivější léto za posledních deset let

Zatímco přelom června a července byl bohatý na srážky (během tří dnů napršelo 34 mm) a letošní červen se stal co do úhrnu srážek nejdeštivějším od roku 1961 (měsíční úhrn 151 milimetrů činil v rámci celé republiky 191 % srážkového normálu), první polovina července byla na srážky již skoupá. A také chladná. K letním hodnotám se teploty dostávaly jen pozvolna, zaznamenali jsme jen několik vyloženě letních dnů, po nichž většinou následovalo prudké ochlazení (v pátek 10. července vystoupala rtuť teploměru na 32 °C, v sobotu pak na pouhých 17 °C).

Chladné byly především noci, teploty se pohybovaly kolem 10–12 °C, v noci na neděli 12. července ukázal teploměr dokonce jen 8 °C. Teprve v závěru července přišlo skutečné léto. V posledním týdnu se teploty dostávaly k 28 °C, nejteplejším dnem tohoto měsíce pak bylo úterý 28. července, kdy rtuť teploměru vystoupala až na 34 °C.

Jako na zavolanou přišly počátkem srpna srážky, ve dnech 2. až 4. srpna napršelo 68 mm, přičemž polovina tohoto úhrnu spadla během dvou hodin v neděli večer. Po zbytek měsíce nebyly již srážky tak časté, ale o to vydatnější: 18. srpna napršelo 10 mm, a v samotném závěru měsíce (28. až 31. srpna) pak 20 mm. Dočkali jsme se také příjemných letních dnů, ba i tropických

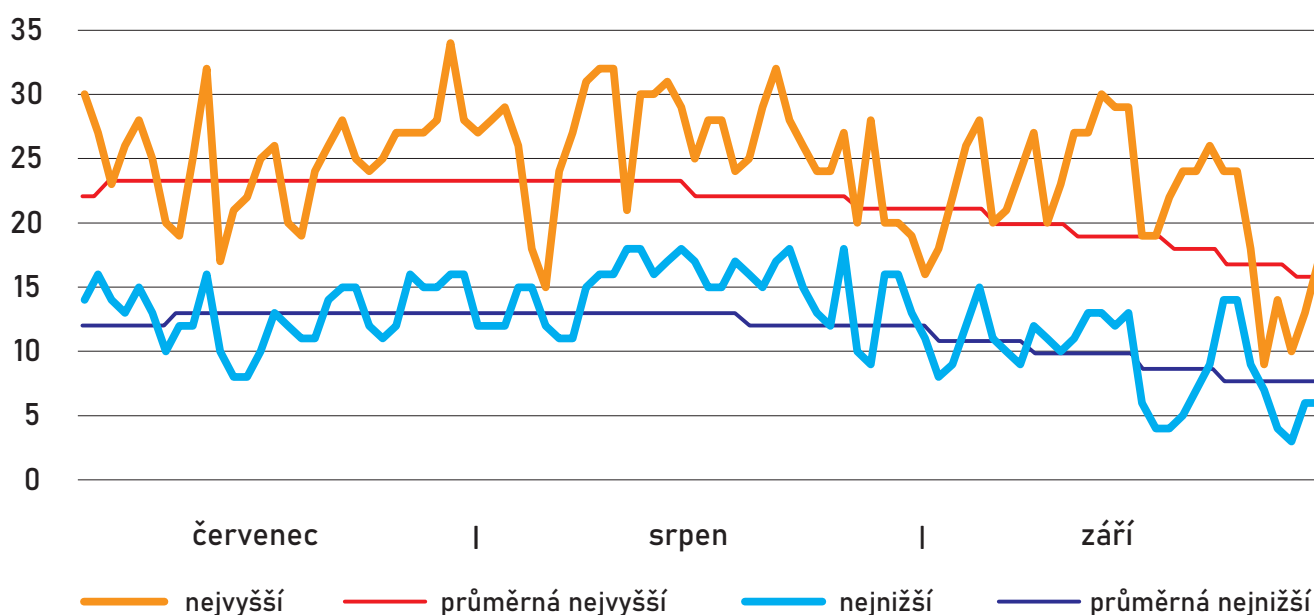
teplot – ne však v takové míře a intenzitě jako v předešlých letech. Nejteplejší bylo období od 7. do 13. srpna, kdy teploty oscilovaly kolem 30 °C, po zbytek měsíce se pak tropy vrátily pouze jednou, 21. srpna vyšplhala rtuť na 33 °C, což byl zároveň i nejteplejší srpnový den. Tropickou noc jsme během letošního léta však nezaznamenali ani jednou. Podle meteorologů bylo letošní léto nejdeštivější za posledních 10 let.

Začátek školního roku byl chladný a podmračený (16 °C), obdobně jako vloni a předloni, obešel se však oproti minulým letům beze srážek. V dalších dnech se znovu oteplilo a teploty začaly stoupat k letním hodnotám. Bouřka (7 mm), která se

přes město přehnala v sobotu 5. září, kdy teploměr ještě v odpoledních hodinách ukazoval 28 °C, přinesla sice ochlazení, ale již zkraje dalšího týdne se začalo postupně oteplovat a slunné dny babího léta panovaly téměř až do konce září. Nejtepleji pak bylo ve dnech 12.–16. září, kdy teploty atakovaly i tropických 30 °C. Posledním téměř letním dnem (24 °C) pak byl čtvrtek 24. září. Výrazné ochlazení s sebou přineslo tolik potřebný déšť (od pátku do pondělí napršelo 51 mm srážek) a pokles teplot až o 10 °C. Při trvalém dešti o svatém Václavu ukázal teploměr pouze 8 °C, topná sezona začala.

Viktor Dobrev

Přehled teplot v období od 1. 7. do 30. 9.

Zdroj teplot: AccuWeather

Vážení čtenáři Rožďalovicka, v úterý 1. září jsme se sešli ke slavnostnímu zahájení nového školního roku. Všichni jsme byli plni očekávání, protože jsme se téměř půl roku nepotkali. Slavnostního zahájení se zúčastnil také pan starosta a přivítal s námi nejenom nové prvňáčky, kteří díky finanční podpoře zřizovatele naší školy, města Rožďalovice, začali s výukou v nově zrekonstruované a moderně vybavené, nádherné třídě.

Mimo kmenovou první třídu byla také zrekonstruována jazyková učebna a v dalších dvou třídách došlo k nové výmalbě. Podařilo se nám získat finanční prostředky na nadstandardní výuku ve druhé třídě. Dva a půl měsíce bude ve druhé třídě učit ještě jedna paní učitelka, děti se budou na matematiku a český jazyk dělit na dvě skupiny, abychom zintenzivnili výuku. Věříme, že díky této výuce v malých skupinkách se žáci bývalé první třídy snadněji doučí číst, psát i počítat.

První týden v říjnu se zúčastnila třetí třída plaveckého výcviku v hotelu Energetik v Pecí pod Sněžkou. Společně s nimi odjela pátá a šestá třída na školu v přírodě. Těmto třídám přispělo město Rožďalovice

na plavecký výcvik a uhradilo část nákladů na dopravu.

První týden v říjnu se také rozeběhly kroužky. Již tradičně byl největší zájem o Kuchtíky, Hejbánky a Gymnastiku. Od září jsou již v provozu školní kluby – Čtenářský a Chytré mozky. Tyto kluby jsou díky dotaci, kterou se nám podařilo získat, zcela zdarma. Z dotace jsme také nakoupili nejenom pro práci v klubech ozoboty a robotické stavebnice. I o tyto kluby je v letošním školním roce velký zájem. Bohužel, kvůli zvýšeným hygienickým opatřením jsme museli zrušit tradiční Běh k Bučickému mlýnu a odpolední setkání Senioři na slovíčko. Doufáme, že v říjnu budeme moci pokračovat s první a devátou třídou ve výsadbě školního sadu.

Ráda bych vyzdvihla velký úspěch naší žákyně Terezy Hojsákové, která se ve velké konkurenci umístila začátkem září v republikovém finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů na velmi pěkném čtvrtém místě. Terezo, děkujeme za výbornou reprezentaci a propagaci naší školy a města Rožďalovic.

V mateřské škole jsme od letošního školního roku zavedli novou elektronickou tříd-

ní knihu. Také došlo k rozsáhlému naplnování programu „Začít spolu“. Složení tříd je věkově různorodé, děti se setkávají s novými aktivitami v centrech. Je kladen větší důraz na získávání osobních zkušeností a prožitků dětí. I v letošním roce pokračujeme ve výuce angličtiny u předškoláků.

V poslední době se však stále více obáváme dalších a dalších ataků koronaviru. Budova školy je v době výuky uzavřená pro rodiče i veřejnost. Zavedli jsme elektronický systém veškerých plateb.

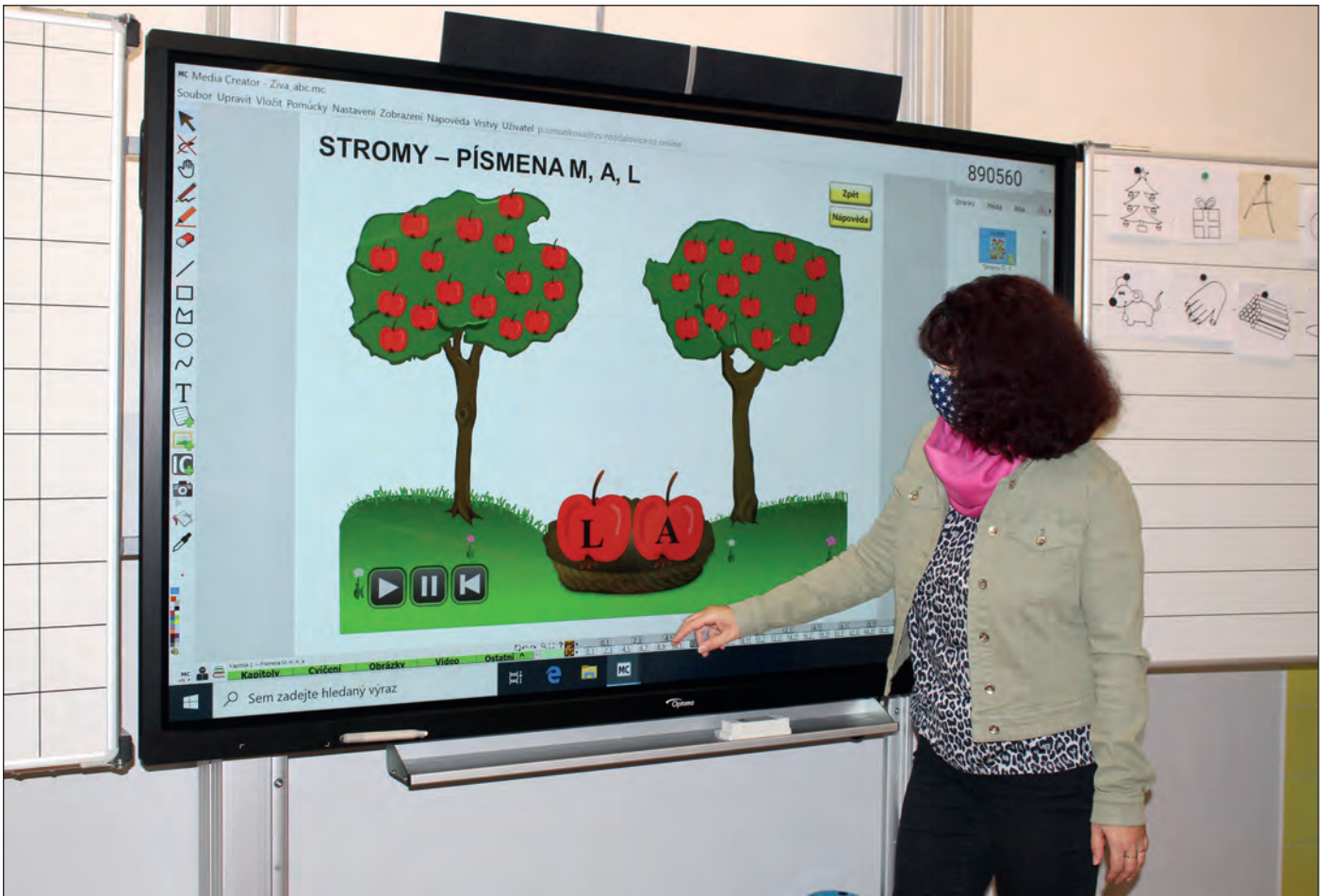
Doufáme, že nedojde k opětovnému uzavření škol. Nechceme být v karanténě, chceme učit ve třídách. Dovolte, abych touto cestou poděkovala všem rodičům za vstřícnost a pochopení, mnohdy totiž musíme řešit různá opatření, nařízení a změny opravdu rychle a operativně. Jsme rádi za Vaši podporu a velmi si jí vážíme. Věřte, že i pro nás ve škole to není lehké a některá doporučení jsou často velmi těžko proveditelná.

Přeji Vám všem především zdraví. Užijte krásné, slunné babí léto a klidný, hodně barevný, pohodový podzim.

*Mgr. Iveta Klímová
ředitelka školy*

První školní den nastoupilo 21 prvňáčků, které v jejich nové třídě přivítali ředitelka školy Iveta Klímová, starosta města Petr Kapal, třídní učitelka Vlasta Tuláčková a asistentka Petra Simůnková

Od začátku školního roku se v první třídě používá nový interaktivní LCD displej, který do školy zakoupilo město

Legiovlak v Nymburce na místním nádraží navštívili a s životem našich legionářů se seznámili v pátek 4. září žáci osmého a devátého ročníku

Rok 1970

V lednu 1968 byl do čela Komunistické strany Československa (KSČ) zvolen namísto Antonína Novotného Alexander Dubček. Znamenalo to zásadní obrat v dosavadní politice KSČ od roku 1948. K postupnému uvolňování společenských poměrů nicméně docházelo pozvolna již od poloviny 60. let. Protože byl Alexander Dubček na pozici prvního tajemníka KSČ zvolen jen těsnou většinou, opíral se při prosazování své politiky, pro niž se vžilo označení „socialismus s lidskou tváří“, zejména o veřejné mínění, což bylo naprosto novum.

V dubnu 1968 byl přijat Akční program KSČ, který mimo jiné počítal s uplatňováním mnohých zásad tržního hospodářství: podniky a továrny měly být relativně nezávislé na centrálním plánování a řízení, samostatně podnikat měla začít i Jednotná zemědělská družstva a povoleno mělo být drobné i soukromé podnikání. Program také sliboval politickou pluralitu. Valná většina společnosti zavedení reforem vítala a otevřeně je podporovala. V červnu byla zrušena cenzura.

Konzervativní křídlo uvnitř KSČ se však obávalo jakýchkoliv změn a demokratizace režimu, a proto pětice jeho představitelů (Vasil Bilak, Alois Indra, Antonín Kapek, Drahomír Kolder a Oldřich Švestka) v červenci tajně podepsala tzv. zvací dopis pro Sovětskou armádu, v němž prohlašovala, že v zemi řádí kontrarevoluce.

Pod pásy tanků „bratrských“ armád, které vstoupily na území republiky v noci z 20. na 21. srpna 1968, se rozplynul sen mnohých lidí o reformovatelnosti socialistického zřízení a vyhaslo také mnoho lidských životů. Celkem si okupace Československa do konce roku 1968 vyžádala 137 mrtvých, zhruba 500 těžce a stovky lehce zraněných.

V dubnu 1969 vystřídal Alexandra Dubčeka na pozici prvního tajemníka KSČ Gustáv Husák, který se později stal i prezidentem republiky. S jeho jménem je spojováno období tzv. normalizace (tedy návrat k poměrům, jaké v zemi panovaly před rokem 1968), trvající de facto až do pádu komunistického režimu v listopadu 1989.

Při příležitosti prvního výročí okupace vyšli lidé v Praze a v mnoha jiných městech do ulic, aby dali najevo svůj nesouhlas se stávající situací. Režim však tyto masové demonstrace krvavě potlačil. Byla opět zavedena cenzura, uzavřely se státní hranice směrem na Západ, Akční program KSČ byl prohlášen za neplatný.

Členové KSČ museli projít politickými prověrkami, do konce roku 1970 tak ze strany odešlo nebo bylo vyloučeno 28 % jejich členů. Na vedoucí místa byli dosazováni pouze prověřeni komunisté.

O stranickou legitimaci přišel i ředitel zdejší školy Jaromír Sládek, který byl následně s koncem školního roku 1969/1970 odvolán z místa ředitele a na jeho místo byl jmenován Jan Pulkrab. Jaromíru Sládkovi pak připadl počátkem 70. let, kdy se stal obecním kronikářem, nelehký úkol: měl doplnit zápisy v kronice za léta 1966–1971.

Situace pro něj musela být o to složitější, neboť události těchto let bylo nutno nahlížet již prizmatem doby, která pražské jaro interpretovala jako „rozvratný proces, rozpoutaný pravicovými a protisocialistickými silami“, kdy se zvedla „stavidla protisovětské hysterie“, a proto byla nezbytná „internacionální pomoc spojenců“, jak byla oficiálně nazývána okupace vojsky Varšavské smlouvy v srpnu 1968.

KONSOLIDACE VEŘEJNÉHO ŽIVOTA

Největší úsilí bylo od začátku roku zaměřeno na konsolidaci stranických a státních orgánů, společenských a zájmových organizací. V podstatě šlo o stabilizaci všech složek veřejného a národního života, stejně jako o upevnění pracovní kázně a obnovení tradičního přátelství s lidem socialistických zemí, a zvláště s lidem Sovětského svazu, tedy od minulých chyb a nedostatků přejít k jejich nápravě v současnosti.

ZMĚNY V MNV A NF

Od konce května 1969 do 19. února 1970 působil opět ve funkci předsedy Místního národního výboru (MNV) po svém onemocnění soudruh František Jirků. Pro neúčast poslanců v plénu i v radě MNV vznikla neudržitelná situace, takže bylo jednáno o předání agendy soudruhu Josefu Šmelhausovi, který tuto funkci vykonával již v době nemoci soudruha Jirků. Předání agendy se uskutečnilo v květnu. Konsolidace MNV se brzy projevila ve zlepšené práci pléna i rady MNV.

Do funkce předsedy Místního výboru Národní fronty (MV NF) byl navržen a od dubna ji zastával soudruh Jaromír Sládek, ředitel ZDŠ, za odstoupivšího dosavadního předsedu soudruha Josefa Šmelhause.

Z ČINNOSTI MNV A MV NF

Nová intervence MNV v záležitosti regulace a znečišťování Mrliny vyzněla v ten smysl, že je to závislé na výstavbě náhradního závodu v Kolíně, aby mohla být zrušena droždárna v Libáni. Byla dána lhůta do konce roku 1972.

Na výzvu Okresního výboru Českého svazu žen v Nymburce byl vyhlášen a proveden jarní úklid v obci 25. dubna. Agitační dvojice NF využily této příležitosti nejen k pozvání na tuto směnu, ale také na všechny další oslavy výročí v květnu. Současně získávaly závazky na výstavbu obce.

SLAVNOSTNÍ ZASEDÁNÍ MNV

Na plenární zasedání MNV 27. října byl zaházen kulturní pořad žáků ZDŠ k 52. výročí vzniku ČSR, Dne znárodnění a 2. výročí zákona o federaci. S projevem vystoupila soudružka Marie Hazdrová, předsedkyně kulturní a školské komise MNV. Za Okresní národní výbor (ONV) byl přítomen soudruh Karel Patočka, předseda školské komise. Hodnotil dobrý styl práce MNV a prohlásil, že patří k nejlepším na okrese.

ZLEPŠENÍ V OBCI

K 1. květnu byla dána do provozu nová rozhlasová ústředna na MNV.

Protože je v naší obci často vypínán elektrický proud a jsou časté poruchy v jeho dodávce ke škodě místních závodů, bylo zahájeno jednání ke zlepšení situace s Energetickými závody v Dražicích.

Svoz cukrové řepy do cukrovaru v Dymokurech byl letos přesunut na okraj města, aby se zabránilo znečišťování ulic, náměstí i domků. Krajské správě spojů v Hradci Králové je zadána výstavba bezprašné vozovky do Podolí a kolem Sokolského hřiště.

AUTOMATICKÁ TELEFONNÍ ÚSTŘEDNA

V tomto roce byla dokončena a dána do provozu automatická telefonní ústředna. Rozkopané chodníky při pokládání kabelů byly znovu vydlážděny.

VÝSTAVBA V OBCI, OPRAVY

V Podlužanech byl opraven obecní dům a vyhrnuto bahno v rybníku jako příprava pro výstavbu protipožární nádrže.

Při opravě střechy radnice byla opravena věž s hodinami. Ve věži uložené dobové listiny byly doplněny novými údaji a vráceny na své místo. Dále bylo rozšířeno osvětlení a kanalizace. Protože dosavadní obchodní síť nevyhovuje, bude z prostředků MNV vybudována nová prodejna Jednoty. Zároveň bylo započato jednání s národním podnikem Benzina o výstavbě čerpací benzinové stanice.

Pohotovým přidělováním stavebních parcel a poskytováním stabilizačních půjček urychluje MNV soukromou výstavbu rodinných domků. Ještě v roce 1969 bylo započato s výstavbou budovy pro Lesní závod v Panské zahradě.

Rodinné domky jsou ve výstavbě u těchto občanů: manželů Vlasatých, Fadrhoncových, Mlejneckých, pokračuje výstavba domků manželů Renčových, Tichých, Erbenových, Nechánských, Zvěřinových, Švarcových, Tarabových, Kubálkových, dokončena výstavba u Adamcových.

ROZVOJ ZÁVODU STROJOBAL

Od 1. ledna 1970 byla zahájena výroba v novém závodě a současně probíhala demontáž zařízení cukrovaru. Tím bylo získáno 1300 tun ocelového šrotu v hodnotě 1500 000 Kčs.

Hlavním úkolem zůstává rozšiřování kádrového zaměstnanců.

KOMUNÁLNÍ SLUŽBY (KS)

Politická a hospodářská situace v letech 1968 a 1969 znamenala značně náš malý komunální podnik (KP). V této době vznikla možnost nezákonné, a hlavně nekontrolovatelné činnosti. V našich podmínkách to znamenalo konkrétně nadměrné množství takzvaných „zvláštních zápojenkářů“, tj. pracovníků téměř po celé republice, a tedy prakticky bez možnosti řízení a kontroly. Skladba těchto pracovníků a jejich profesí se stala příležitostí pro nekontrolovatelné nadměrné, a často i bezpracné zisky v rozporu se zákonem.

Vyhrocená situace byla řešena příslušnými orgány v trestním řízení. ONV v Nymburce vyměřil dodatečně daně, čímž vznikla v podniku ekonomická nevyváženost. MNV musel zasáhnout a vedle úhrady některých pohledávek poskytl finanční prostředky na mzdy pracovníkům komunálních služeb, neboť nemohl připustit, aby za lajdáky a příživníky trpěli poctiví pracovníci. Rada MNV odvola-

MÍST. JEDNOTA POŽÁRNÍ OCHRANY ROŽĎALOVICE

dovoluje si Vás pozvat na

PLES POŽÁRNÍKŮ

který se pořádá v sobotu dne 31. ledna 1970 ve 20 hod.

K tanci hraje hudba OB z Oskořínka, řídí ved. J. Čech

Sál hotelu Radnice — Vstupné 10 Kčs — Zvou pořadatelé

la z funkce ředitele soudruha Miroslava Fadrhonce. Bylo likvidováno tzv. „zvláštní zapojení“ pracovníků, odešli i někteří další pracovníci, kteří byli hodně poplatní vzniklé situaci.

Po delimitaci našeho KP ke KS v Městci Králové ho vedl soudruh Josef Sádlo. Pokračoval ve stabilizaci pracovníků a odstraňování škodlivých návyků z dob bývalého vedení, což nebyl snadný úkol.

ŠKOLSTVÍ

V mateřské škole bylo zapsáno 24 žáků. Pomocí SRPŠ a patronátního závodu Obal bylo doplněno vybavení zahrady, jako doskočiště, pískoviště a zhotoveny pomůcky pro hry. Z dotace byl pořízen bazén na koupání. Pracovnice MŠ a rodiče odpracovali 60 brigádnických hodin.

Díky přístavbě vyučuje se v Lindnerově ZDŠ již plných pět let v pěkném a hygienickém prostředí. V provozu je také ústřední topení, které se zlepšilo instalací dvou nových kotlů.

Školní rok 1969/1970 skončil v úterý 30. června. Celkem měla škola 10 tříd s 16 pedagogickými pracovníky i s dvěma třídami školní družiny mládeže. Do školy chodilo 231 žáků, do 1. třídy bylo zapsáno 18 žáků. Vycházelo 38 žáků, k dalšímu studiu bylo přijato sedm, ostatní odcházejí do různých učňovských oborů a tři do přímého pracovního poměru.

V roce významných výročí se škola účastnila ve velké míře veřejných oslav a její kulturní pořady byly velmi kladně přijímány a vysoce hodnoceny. Kromě toho se konaly na škole vlastní oslavy jako součást výchovného působení. Velice srdečný ráz měla beseda se třemi příslušní-

ky Sovětské armády z Milovic, kteří navštívili vůbec poprvé Rožďalovice.

Na základě rozhodnutí OV KSČ byla podobně jako na jiných školách okresu zastavena činnost základní organizace KSČ a nebyla obnovena. Důsledkem byly kádrové změny v ZDŠ. Nově byl ustanoven za ředitele soudruh Jan Pulkrab, dosavadní ředitel ZDŠ v důchodu ze Žehuně. Protože bydlí v Poděbradech, dojížděl denně do Rožďalovic vlakem.

SRPŠ na škole pokračovalo v budování přístřešku na kola a koks brigádnickou prací, dále pořádalo besedy o výchově a X. společenský ples.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

Soustředil se na dvě hlavní období. V jarním období se konal vzpomínkový večer k 22. výročí Února, k 100. výročí narození V. I. Lenina. Tento večer byl slavnostní spojený s přednáškou o životě a díle geniálního vůdce proletariátu. Přednáška byla doplněna výstavou fotografií. Účast na večeru byla mohutná.

1. máj jsme oslavili průvodem (asi 700 občanů) od Domova důchodců, hudbou LŠU z Nymburka a projevem člena České národní rady, předsedy JZD Velké Výkleky soudruha Oldřicha Kubánka.

Večer uspořádala TJ Sokol tělovýchovnou akademii, na které vystupovaly s velkým úspěchem pražské gymnastky.

25. výročí osvobození Sovětskou armádou jsme vzpomněli slavnostní veřejnou schůzí KSČ, MNV a NF za účasti tří zástupců Sovětské armády z Milovic, kteří již odpoledne byly hosty v našem městě a navštívili ZDŠ, MŠ, závody Strojbal, Prefu, dále Domov důchodců a památníky pad-

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ŠKOLY PŘI LINDNEROVĚ
ZÁKLADNÍ DEVÍTILETÉ ŠKOLE V ROŽĎALOVICÍCH

JUBILEJNÍ dovoluje si Vás srdečně pozvat na svůj

X. SPOLEČENSKÝ PLES

kteřý se koná v sobotu 14. února 1970 v sále hotelu Radnice v Rožďalovicích

K tanci a poslechu hraje orchestr ZK Plastimat Libáň, řízený p. Aloisem Klárem

SPOLEČENSKÁ ZÁBAVA ❖ SLAVNOSTNÍ PŘEDTANČENÍ

Začátek ve 20 hodin — TOMBOLA — Vstupné 10 Kčs

lých. Příslušníci Sovětské armády obdrželi kytice a upomínkové předměty. Projev měl předseda MNV soudruh Šmelhaus, kulturní pořad pěvecký kroužek ZDŠ, který zazpíval i několik ruských písní. Zároveň byla předána vyznamenání a pamětní medaile pracovníkům lidosprávy a zasloužilým občanům. Sál Radnice byl účastníky večera zcela zaplněn.

Z podzimních kulturních akcí nutno jmenovat veřejné plenární zasedání MNV k 28. říjnu, dále oslavy 53. výročí Velké říjnové socialistické revoluce a zahájení Měsíce československo-sovětského přátelství. V obou případech připravil bohatý kulturní pořad pěvecký a recitační kroužek ZDŠ. Osvětová beseda uspořádala v budově školy zdařilou výstavu grafiky národního umělce Vojtěcha Sedláčka, která měla velký ohlas v obci i mimo ni.

AKTIVITA ORGANIZACÍ NF

Místní organizace Československého červeného kříže (ČČK) vzpomněla v říjnu 1969 padesáti let svého trvání. Čestné odznaky „vzorný dárcer krve“ obdržely Hana Lekešová, Marie Drbohlavová a Božena Necháňská. V roce 1970 získali MUDr. Václav Lekeš a zdravotní sestra Jaroslava Dovolilová v rámci činnosti ČČK 104 dárců krve a 12. května ji odebírala transfuzní stanice z Mladé Boleslavi. Na tuto akci přispěl MNV částkou 500 Kčs. Klubovna ČČK je nyní v Tyršově ulici.

SČÍTÁNÍ LIDU

K 1. prosinci bylo prováděno sčítání obyvatelstva v celém státě. Pověřené sčítací komisaře řídil v Rožďalovicích soudruh Václav Martínek.

Výsledky sčítání ukázaly některá zajímavá čísla, z nichž uvádím:

Katastr obce Rožďalovice má výměru 1733,91 ha, do katastru se započítávají Podolí, Podlužany a Zámostí.

Počet obyvatel: Podlužany 103, Podolí 54, Rožďalovice 1299, Zámostí 118, celkem 1574.

Podle věku se jeví toto rozvrstvení: do 2 let 55 obyvatel, do 5 let 38, do 15 let 150, 16–17 let 35, 18–34 let 300, 35–59 let 395, nad 60 let 601 obyvatel.

Mužů je z celkového počtu 682, žen 892, ekonomicky činných obyvatel bylo 675, z toho v obci je zaměstnání pro 391, v okrese pro 167, mimo okres pro 117 obyvatel.

Byty a jejich vybavení: obydlených bytů 511, ústřední nebo etážové topení má 58, koupelnu nebo sprchovací kout 164, domáci vodovod 279, převážně elektrifikovaných 185 domácností, celkem 550. Domácnosti jsou vybaveny pračkou (364), chladničkou (285), televizorem (331), motocyklem (80), osobním automobilem (60).

STŘEDISKOVÁ KNIHOVNA

Měla k dispozici 3974 svazky a navštěvoval ji 201 čtenář, do 15 let bylo zapsáno 84 čtenářů. Výpůjček zaznamenala knihovna 9373.

MÍSTNÍ KINO

Plánovalo 172 představení, sehrálo 159, plánovaný počet návštěvníků 13 000 splnilo na 11 641 a tržbu za vstupné překročilo proti plánovaným 33 000 Kčs na 36 017 Kčs.

DIVADELNÍ SPOLEK MELANTRICH

V tomto roce neměl žádné představení, ačkoliv v minulém roce sehrál dvě představení v Rožďalovicích, jedno v Křinci a jedno na Loučeni s hrou Muziky, muziky o životě Františka Kmocha.

TJ SOKOL

Počet členů se zvýšil na 98, pracoval jeden oddíl.

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Uvítal letos 14 občánků, z toho osm chlapců a šest dívek. Svateb se konalo 11.

DOMOV DŮCHODCŮ

Počet plánovaných míst 250 byl obsazen na 89,5 %, tj. 224.

POČASÍ, ÚRODA

Počasí v uplynulém roce bylo příznivé zemědělství, ovocným sadům a zahradám. Převládalo počasí vlhké a teplé, zima přiměřená, měla však delší trvání. Čápi přiletěli 8. dubna, vyvedli dvě mláďata, vraceli se 4. září.

Připravil Viktor Dobrev

Okresní pedagogické středisko při odb. školství,
Okresní výbor pracovníků školství a vědy v Nymburce, rada MNV a odb. KPVU v Rožďalovicích

dovolují si Vás pozvat na výstavu

GRAFICKÉ DÍLO

Výstavu uvede místopředseda MNV Jos. Šmelhaus,
promluví Fr. Barták, recituje MUDr. V. Lekeš

Zahájení 9. května 1970 v 9,30 hodin v budově
ZDŠ v Rožďalovicích

Výstava, pořádaná k 25. výročí osvobození Sovětskou armádou
je otevřena denně kromě soboty od 9. do 16 h. 9. až 17. května

**VOJTĚCH
SEDLÁČEK**
NÁRODNÍ UMĚLEC

Léta 1959–1960

ROK 1959

Začátkem února navštívil hospodář Jan Tlustý podnik Kovovýroba Česká Třebová, který vyráběl sekací lodě. Na výroční členské schůzi v neděli 22. února 1959 oznámil hospodář úmysl tuto loď koupit. Aby i ostatní rybáři mohli tento stroj zhlédnout, uskutečnila rybářská organizace v polovině května výlet na Mezinárodní strojírenský veletrh v Brně, kde tato loď byla vystavena. Všem se líbila, a tak 25. května byla přímo z brněnského veletrhu přivezena sekací loď za 7216 Kčs. V příštích letech usnadnila namáhavou práci při sekání rákosu na rybnících.

V roce 1959 si zaplatilo členskou známku ve výši 40 Kčs 81 rybářů. Povolenka k rybolovu stála 20 Kčs. Na sportovní revír bylo v tomto roce nasazeno 850 kg ryb. Celkový úlovek za rok 1959 byl 1121 kg ryb.

Po zahájení sportovní rybařiny v pátek 1. května na Zámostském rybníku bylo dalším svátkem rybářů úterý 16. června. Kdo mohl, vzal si tento den dovolenou. Křívečtí rybáři se na Komárov sjížděli již večer před zahájením. Sedělo se u ohýnku, popíjelo, vypravovalo a ráno při rozbřesku se šlo na ryby.

Začátkem listopadu se rybáři pustili do výstavby „skladiště“ na Třeboňském rybníku. Za 4311 Kč bylo skladiště do konce roku postaveno.

Rybniční hospodaření na Rožďalovicku v tomto roce naplno zasáhl problém, který trápil rybáře v celé naší republice: infekční vodnatelnost kaprovitých ryb. Nemoc, která dokázala zničit celé obsádky rybníků, zvláště kapra. Rybám se tvořily na těle boláky, které zasahovaly hluboko do svaloviny. Ve většině případů touto nemocí napadená ryba uhynula. Chov ryb na Třeboňském i Holském rybníku trpěl infekční vodnatelností po celý rok.

V únoru 1959 se stal novým členem rybářské organizace František Kořínek ze Zámostí. Další významná osobnost rybářů v příštích letech.

ROK 1960

V neděli 14. února pořádala rybářská organizace v sále na radnici besedu se spisovatelem Ing. Zdeňkem Šimkem. Na závěr besedy spisovatel podepisoval svoje knihy o rybařině.

Členský příspěvek si v tomto roce zaplatilo 73 rybářů. Dle evidenčního listu našeho rybářského revíru bylo vysazeno 884 ks kapra o váze 886 kg. Rybář Josef Severa vzpomíná, že jen na Bučický splav nechal hospodář Jan Tlustý vysadit 360 ks kapra.

Dne 1. května po prvomájovém průvodu zahájili rybáři sportovní rybolov na Zámostském rybníku. Vše nasvědčovalo tomu, že je čeká úspěšný rybářský rok...

V polovině května se ale odehrála jedna z největších rybích tragédií na našem revíru. Z libáňské droždárny začala přitékat odpadní voda. Pod křešickou hrází se nedopatřením dostala z Libáňského potoka do starého lesního náhonu, Bučického rybníka a přes bučický splav dále po řece Mrlině do Rožďalovic. Kronikář Jiří Pour zapsal o této události do kroniky města Rožďalovice: „Od jara protékala v Mrlině špinavá páchnoucí voda, která je znečišťována droždárnou z Libáně. Odporný zápach z hnijící vody řeší se po celém městě a ohrožuje zdraví obyvatel. Tato voda otrávil nejen všechny nasazené ryby v povodí, ale způsobila leknutí přes 50 q ryb v Bučickém rybníku.“

Sportovní rybolov na Zámostském rybníku byl v letních měsících poznamenán vodnatelností ryb. Kapři se lovili bolaví a část jich uhynula. Rok 1960 je zapsán v historii rybářské organizace Rožďalovice jako nejhorší na úlovky ryb (evidováno od roku 1953). Celkový úlovek byl pouze 471 kg ryb.

Po podzimních výlovech se začínají mezi rybáři ozývat hlasy, aby hospodář Jan Tlustý odstoupil ze své funkce. Je mu vyčítáno, že si od roku 1955, kdy dělá hospodáře, nedokázal udělat kurz hospodářů. Celá záležitost se přesouvá na začátek roku 1961.

Jan Nožička
kronikář

Od cukru k plechovkám, od privatizace k zrušení výroby

Objekt bývalého Strojbalu se stal v posledních měsících středem pozornosti mnohých občanů v souvislosti s množstvím plastových odpadů, které se v areálu nacházejí a jejichž skladování v těchto prostorách oprávněně považují za ekologickou hrozbu. O krocích, které město na základě jejich podnětů podniklo, jste se mohli dočíst v úvodním slově starosty města. Podívejme se nyní do historie, jakými peripetemi se výroba v této továrně ubírala. Původně se zde totiž vyrábělo „bílé zlato“.

STOLETÁ TRADICE CUKROVARNICTVÍ

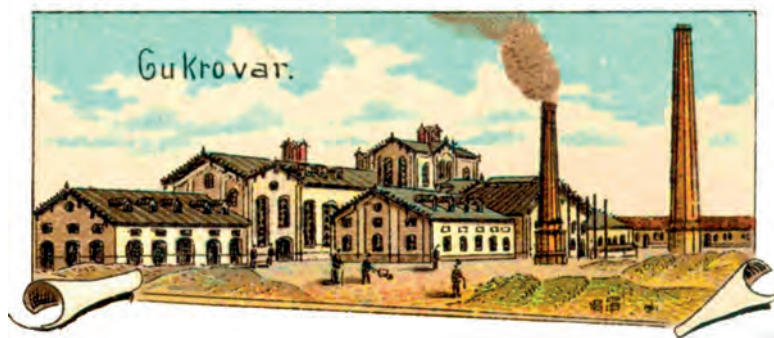
O stavbě cukrovaru v Rožďalovicích rozhodli místní a okolní rolníci na schůzi konané koncem roku 1869. Samotná výstavba továrny pak proběhla v roce 1871, náklady dosáhly výše 511 000 zlatých, a ještě téhož roku na podzim v něm byla zahájena první kampaň. V důsledku poklesu ceny akcií byly však Rolnické akciové podniky nuceny cukrovar už po dvou letech prodat tehdejšímu majiteli zdejšího panství knížeti Jiřímu Lobkowiczovi a jeho ženě kněžně Anně Lobkowiczové. Když Jiří Lobkowicz v roce 1908 zemřel, zdědil polovinu cukrovaru jeho syn JUDr. Bedřich Lobkowicz.

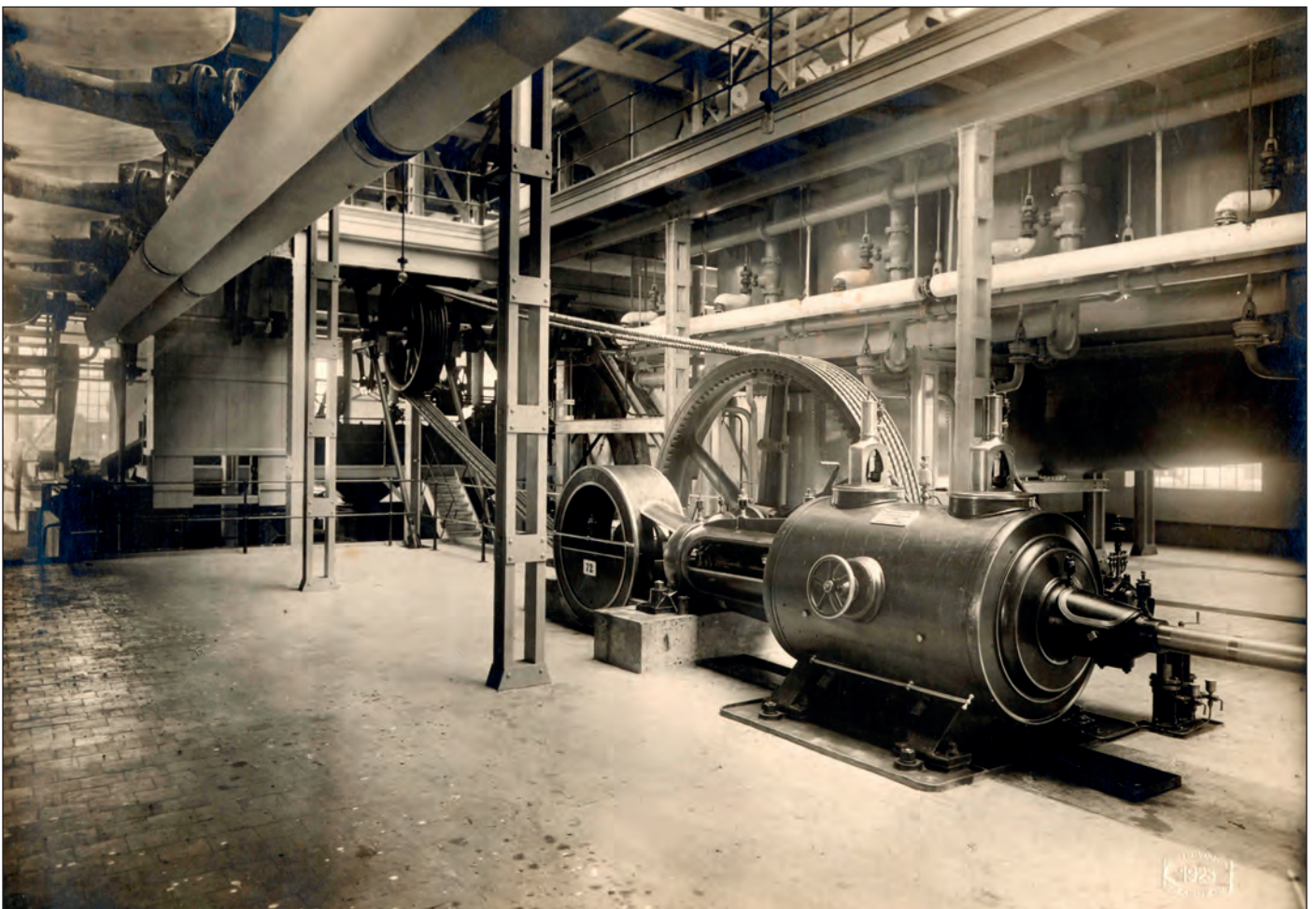
Cukrovar v roce 1877, autor František Vecko

Po vzniku samostatného Československa Bedřich Lobkowicz se svou matkou odprodali cukrovar v létě 1919 zpět Rolnickým akciovým podnikům. Společně s cukrovarem odkoupili Rolnické akciové podniky i Bučický mlýn. Výroba se rozjela naplno, ale kapacitně již podnik nestačoval, a tak byl v roce 1923 zcela modernizován. Původní objekt byl stržen a během osmi měsíců byl postaven nový moderní cukrovar, který byl schopen den-

ně zpracovat 11 000 q řepy (oproti 5000 q, na něž byl dimenzován původní cukrovar). Náklady na jeho výstavbu se vyšplhaly na 31 000 000 Kčs. Řepa byla do podniku dopravována celkem z 13 pobočných vah po úzkokolejně železnici vedoucí z Kout na Poděbradsku přes Křinec až do Rožďalovic a odtud vlečkou přímo do cukrovaru. Po druhé světové válce přestala být přeprava cukrovky po železnici využívána a začala být upřednostňována silniční doprava.

Pohled na cukrovar nedlouho před kompletní přestavbou v roce 1923. Nahore: kresba cukrovaru na pohlednici z roku 1899

Výrobní vybavení cukrovaru po jeho celkové modernizaci v roce 1923

Cukrovar po přestavbě v roce 1923

V době kampaně zaměstnával cukrovar i s personálem na pobočných vahách kolem 600 lidí. V letech 1925 a 1926 zpracoval přes 1 milion q řepy a vyrobil 200 000 q cukru a stal se jednou z největších výroben surového cukru v tehdejší Československu. Konjunktura pokračovala i po celá 30. léta. Ředitelem cukrovaru byl tehdy František Honzák, který v letech 1931–1942 zastával rovněž post starosty města. Za jeho starostování byla v letech 1936–1937 provedena částečná regulace řeky Mrliny (od Obůrky do Zámostí), osazením jezu byla zvednuta hladina řeky a zadržovaná voda byla vedena nově vybudovaným náhonem až do cukrovaru. Po zrušení cukrovaru v roce 1969 byl náhon počátkem 70. let zasypán.

Po druhé světové válce byla už zaměstnanost i samotná produkce cukru nižší. V roce 1948 byl celý provoz zestátněn a stal se součástí národního podniku Kolínské cukrovarny. Nedostatek pracovních sil v době kampaně musel řešit podnik brigádnickou výpomocí – brigádníci sem zajížděli až ze Slovenska. V polovině 50. let proto nechal cukrovar postavit pro sezonní zaměstnance novou ubytovnu. Dnes slouží tento objekt zrekonstruovaný v roce 2015 jako Spolkový dům.

Ačkoliv byl cukrovar ještě počátkem 60. let modernizován, v roce 1969 bylo rozhodnuto o jeho uzavření. Téměř po sto letech tak byla ukončena výroba cukru v Rožďalovicích. Připravená podzimní kampaně se již neuskutečnila a cukrová řepa byla převezena do nedalekého cukrovaru v Dymokurech. Mimořádná ko-

mise ustavená při Místním národním výboru (MNV) měla za úkol najít vhodný závod, který by v objektu zahájil náhradní výrobu.

STROJOBAL

O prostory bývalého cukrovaru se ucházelo celkem pět vážných zájemců: Okresní zemědělské sdružení Nymburk, Mrazírny Praha, ČKD-PRAGA Praha, TONA Pečky a Obal Praha.

Okresní zemědělské sdružení Nymburk navrhovalo přebudovat cukrovar na víceúčelovou sušárnu a moštárnu, popřípadě i ovocný lihovar. Mrazírny Praha zde chtěly zřídit chladičské sklady na mrazírenské výrobky (ovoce, zelenina, hotová jídla, zmrazené smetanové krémy a margaríny). MNV však s tímto záměrem nesouhlasil, Mrazírny totiž počítaly s provozem zhruba o 20 zaměstnancích, zatímco bývalý cukrovar zaměstnával téměř 50 stálých pracovníků. MNV se také obával, že by provoz takového podniku nepříznivě ovlivňoval životní prostředí. „Pragovka“ hodlala v objektu zavést výrobu automobilových dílů a do tří let počítala zaměstnat v závodě až 350 lidí. S tím ale MNV nesouhlasil, neboť by s největší pravděpodobností došlo k „odčerpání pracovníků ze zemědělství“.

Vedení cukrovaru i valná většina zaměstnanců byly nejvíce nakloněny tomu, aby podnik převzala TONA Pečky, která zde zamýšlela opravovat závěsné šrouby a matice a vyrábět palubní nářadí pro letadla. Komise při MNV se však nakonec rozhodla pro podnik Obal Praha, neboť

nabízel i zaměstnání pro ženy. Navíc tento závod zde zahájil provoz již k 1. říjnu 1969, zatímco TONA Pečky plánovala začít s výrobou až v průběhu roku 1970.

Z cukrovaru přešlo do Obalu 46 zaměstnanců, a ještě do konce roku 1969 nastoupilo 28 nových. V polovině 80. let už zde pracovalo 172 zaměstnanců.

Ještě do konce roku 1969 byla upravena bývalá cukerná půda a do ní byla následně umístěna stará výrobní zařízení z podniků Obal Rozkoš, Znojmo a Teplice. Výrobní prostory nebyly zprvu vůbec vytápěny, proto bylo provizorně na dvůr nainstalováno pojízdné zařízení na spalování koksu a teplý vzduch byl oknem vháněn do výrobní haly. Souběžně se zahájením výroby probíhaly práce na likvidaci starého výrobního zařízení: celkem bylo „vytěženo“ 1321 tun kovového šrotu.

V roce 1970 byla zahájena rekonstrukce celého objektu, původní záměr vybudovat zcela nový závod se nakonec neuskutečnil. První nová výrobní linka byla dána do provozu v červenci 1971, druhá v květnu 1973.

Od října 1970 byl oborový podnik Obal sloučen se Strojírny potravinářského průmyslu, a vznikl tak nový podnik Strojbal se sídlem v Hradci Králové. Od roku 1980 pak zdejší výroba začala nově spadat pod závod ve Skřivanech.

Koncem roku 1977 byla po třech letech dokončena stavba administrativní budovy, zkraje tohoto roku také předal Strojbal nájemcům šest nových bytových jednotek v Zahradní ulici.

Do roku 1989 se ve zdejšímu provozu postupně vystřídal tři výrobní technologie: do poloviny roku 1971 byly vyráběny obaly jen falcované nebo tažené, v letech 1971–1985 probíhala výroba letovaných obalů a od roku 1986 byla zavedena výroba obalů svařovaných. Zatímco v roce 1970 podnik vyrobil zboží za více než 8 milionů korun, koncem 80. let vykazovala výroba téměř 80 milionů kusů svařovaných konzervových plechovek v hodnotě 100 milionů korun.

PO ROCE 1989

Se změnou politických poměrů v listopadu 1989 došlo i ke změnám v tomto provozu.

Od dubna 1990 se stal Strojbal samostatným závodem tehdy ještě státního podniku Strojbal Hradec Králové. Kvůli růstu cen materiálu (a tedy i finálního výrobku) a vzhledem k zvýšenému tlaku konkurence došlo v roce 1991 ke značnému poklesu výroby, a zejména na domácím trhu byl problém plechovky prodat. Podařilo se však najít odbytiště v Maďarsku a vyvézt tam více než 22 milionů plechovek. Nemusela se zastavovat výroba, i když v určitých obdobích pracoval závod pouze na jednu směnu. Během tohoto roku byl také závod v rámci podniku Strojbal Hradec Králové zařazen do první vlny velké privatizace. Koncem roku 1991 byla pak uzavřena smlouva s francouzskou firmou Pechiney, která vložila do společného podniku 70% podíl, Strojbal 30%.

Výrobní linka, první polovina 90. let. Dole: Strojbal na snímku z roku 1989

Závod sice částečně zmodernizoval výrobu, ale potýkal se s nedostatečným množstvím zakázek. V roce 1995 odešlo několik řídicích pracovníků kvůli nevyjasněnosti koncepce podniku. V dubnu 1998 byla uzavřena výrobní hala Pechiney, montážní linka byla rozebrána a odvezena do Holandska. O práci tak přišlo 20 zaměstnanců.

K poslednímu listopadovému dni roku 2000 pak došlo k definitivnímu zrušení provozu Impress Metal Packaging Peso, a. s., výrobní podnik Rožďalovice.

Většina zaměstnanců dostala výpověď, někteří z nich, hlavně seřizovači a kvalifikovaní dělníci, přešli do závodu ve Skřivanech. Řada žen našla uplatnění v provozech v Jičíně, nicméně Rožďalovice tím přišly o největšího zaměstnavatele a pro

obec to pak znamenalo nemalé snížení příjmu z daní.

Během posledních 20 let se v prostorách bývalého Strojbalu vystřídal několik drobných podnikatelů, ti však těžko mohli nabídnout práci zhruba sedmi desítkám lidí, kteří zde byli ještě začátkem 90. let zaměstnáni.

Vzhledem k celkové strukturální proměně ekonomiky, k níž postupně již v některých odvětvích dochází (zavádění digitálních technologií, automatizace a robotizace výroby), nelze s největší pravděpodobností očekávat, že by se do tohoto objektu někdy navrátila výroba, která by nabídla pracovní příležitosti takovému počtu zaměstnanců jako na sklonku 80., nebo ještě začátkem 90. let.

Viktor Dobrev

Jak se psalo o Rožďalovicích na počátku 20. století

Království České byl časopis, který popisoval jednotlivé kraje, okresy a místa Českého království koncem 19. a začátkem 20. století. Rožďalovice byly před více než 110 roky natolik atraktivní, že jejich popis byl zařazen do dvou čísel tohoto časopisu, který vydávalo Národní muzeum v nakladatelství Pavla Körbra v Praze. Článek opsal František Hazdra, učitel zdejší měšťanské školy. Časopisy objevil v depozitáři Archivu Národního muzea, který byl v osmdesátých letech minulého století umístěn v kříneckém zámku. Posuďte sami, co se o Rožďalovicích tenkrát psalo.

Hluboké lesy, většinou listnaté, oddělují nejnižnější část Libáňska a soustřeďují zde položené vesnice v městečku Rožďalovicích.

Náleží většinou velkostatkům a dělí se o ně všechny lesní správy zdejších panství již jmenovaných. Jsou všude tam, kde mezují s pozemky selskými, ohrazeny ploty a záseky pro chov srnců a bažantů. Mimo části vysokokmenné převládají pařeziny s obmýtnou dobou¹ 25 let.

Dílce 20 x 20 m (zvané provázky – provazce) prodávají se veřejnou dražbou. Kupující (z okolních vsí a měst) musí porosty vysekati a ponechati označené stromy (výstavky – holce), určené k úplnému vývinu.

Známý jsou botanikům svou vzácnou a hojnou květenou. Vynikající druhy našich orchidejí vyskytují se tu v chráněných polohách velmi hojně. Ze vzácných druhů roste tu na jednom místě (dvě místa v Čechách) mečík prostřední. Některé lesní správy vyvážejí konvalinky.

Okresní silnice z Kopidlna přes Mlýnici přetíná trať železniční u nádraží rožďalovického. Za ním stojí cukrovar Lobkovický, jež od města odděluje Leština (zde Trnava zvaná), sesílená Bystřicí od Libáně.

Silnice ústí v dolní části města do náměstí, jež zdobí radnice s věží. Hlavní ulice vede z něho k baroknímu kostelu (z počátku 18. století – poutnické místo mariánské), který zvedá se na mírném svahu a rozhlíží se dvojicí věží po širém okolí k jihu až k Polabí a k severu přes lesy k libáňským „horám“.

Má památné zvony „Havla“ z roku 1479, „Mikuláše“ a „Jana Křtitele“ z roku 1603, cínovou křtitelnicí (1457) a epitafium panny Johanny Křinecké z Ronova z roku 1586.

Za ním stojí knížecí zámek ze století XVI., hospodářský dvůr, děkanství a několik domků. Zámek, obklopený malým parkem, jest pro majitele stále připraven a kníže JUDr. Bedřich z Lobkovic, nynější majorátní pán panství rožďalovického, sídlívá tu v létě. U silnice před zámkem stojí Brokoffovy sochy sv. Václava a sv. Jana z roku 1717.

Při východu hlavní ulice z náměstí stojí klášter milosrdných sester sv. Karla Boroomejského s opatrovnou a malou nemocnicí.

Mimo poštovní a telegrafní úřad a četnickou stanici jest při zámku ředitelství velkostatku, pak lesní správa. Občanská záložna jest největší z peněžních ústavů v okrese.

Z národních a odborových spolků vyniká tělocvičná jednota Sokol, sbor hasičský a pěveckodivadelní jednota Melantrich, která má pěkné stálé jeviště v radnici. Občanská beseda vydržuje velkou knihovnu.

Mimo sedmi frekventovaných trhů výročních mají Rožďalovice živé trhy týdení (ve čtvrtek), na něž přijíždějí i obchodníci z Prahy, aby zde vejce, máslo, ovoce a drůbež nakoupili.

Původ Rožďalovic je prastarý. Z doby prehistorické pocházejí dvě kostry skrčenců, nalezené při kopání základů.

Ve 13. a 14. století známa jest v dějinách rodina pánů z Rožďalovic, po nichž následují páni z Michalovic a Košíkové z Rožďalovic, kteří se o panství rozdělili. Celé pak spojil Jan Křínecký z Ronova (též jeho rod na Dětenicích) a nástupci jeho udrželi se tu až do bitvy bělohorské. Jan Albrecht Křínecký potrestán konfiskací a statky prodány komorou královskou roku 1622 Albrechtu z Valdštejna, který je později postoupil příbuznému Adamovi z Valdštejna. Roku 1760 přešly na hraběnkou Clam-Gallasovou, roku 1793 koupil je Karel z Möveru, pak svobodný pán Wimmer (Dětenice) a po něm nynější rod knížat Lobkoviců od roku 1819.

Z rodáků vyniká pražský knihtiskař a nakladatel Jiří Melantrich z Aventina (památní deska na radnici), tchán Velešlavinův. Roku 1828 narodil se v Rožďalovicích slavný pedagog a spisovatel Gustav Adolf Lindner, profesor pražské university, jehož jméno nese učitelská jednota v okrese libáňském. Z častého pobytu byl

zde znám historik a kronikář Josef Lacina (Kolda Malínský).

Na jihu sousedí s Rožďalovicemi malá osada Zámostí, jež s městem činí obec katastrální. Mimo drobné usedlosti a mlýn na Trnavě jest v obci hospodářský dvůr panství rožďalovického. Za Zámostí jde již hranice okresu. Sousedící obce Podlužany, Vinná Lhota a Leděčky z hejtmanství poděbradského jsou se Zámostí přiškoleny² do Rožďalovic.

K severu souvisí s městem vesnička Podolí, kamž odbočíme od dívčí školy napravo ulicí, vinoucí se pod kostelem a zámkem. Společný katastr má s Novou Hasinou, položenou dále na sever na okraji lesním.

Z Podolí odbočuje cesta k velikému rybníku Bučickému (přes 28 ha), hustými lesy obklopenému. Mlýn s pilou při něm koupilo panství a moderně zřídilo na vodní turbíny.

Z lesních partií občanstvu přístupná je jehličnatá část „Židák“, skoro až k městu zabíhající. Půjdeme tam polní cestou, která vedle mlýna hned pod dívčí školou odbočuje napravo od cesty k Podolí vedoucí. Židák oživen jest hlavně v létě, kdy v Rožďalovicích dlí letní hosté. Veřejné cesty vedou pak pěknými lesními partiemi do Kopidlna, k Bučici a do okolních vesnic.

Silnice stoupající vedle kostela a zámku vede k Libáni. Za Rožďalovicemi rozkládá se při levé straně hřbitov. Silnice pak odděluje Starou Hasinu od Nové. Tam, kde stojí panský dvůr, odbočuje silnice přes lesy na Brodek a do Dětenic.

Se Starou Hasinou spojena jest v jednu katastrální obec Tuchom, více k západu při lesích položená. Za vsí myslivna pro lesní správu (panství křínecké – majitel říšský baron Bethmann). Všecky ty obce přiškoleny jsou do Rožďalovic.

Okresní silnice podle měšťanské školy jdoucí rozděluje se brzy za městem. Několik kroků za školou stojí při ní na protější straně bývalý kontribučenský špýchar (jeden také za dvorem osenickým). Přímo vede silnice do Žitovic, farní vsi s dvojtřídní školou. Kostel z roku 1769. K nim přiškoleny Pojedí (Pojedy), kde má panství rožďalovické hospodářský dvůr. Silnice pak jde dále do Křince na Nymbursku.

Druhá větev odbočuje za Rožďalovicemi do Košíku (rodiště spisovatele Josefa Holé-

ho) s trojtřídní školou. Odtud z bývalé tvrze pocházel rod vladků Košíků z Lomnice. Sem přiškoleny jsou Dobrovany na silnici spojující Košík se Žitovicemi.

Mezi obyvateli té krajiny je značná část evangelíků reformovaných, přifařených do blízkého Bošína (Nymbursko). Za Košíkem leží vesnička Sovolusky s kaplí z roku 1892. Za ní dělí se silnice přes lesy do Prodašic v obvodu dětenickém a do Seletic s dvoutřídní školou, kamž docházejí též Sovolusky.

K Seleticům krajina stoupá a bohaté lesy vesnici skoro ze všech stran obkličují. Bývá tu proto hojně letních hostů. Lesní revíry a osamělý dvůr Alexandrov v polích sklánějících se k jihovýchodu náležejí panství kříveckému.

Za Seleticemi končí Libáňsko. Přifařeny jsou do Mcel, velké vsi na Nymbursku. Ze stručného popisu Libáňska nápadno je v prvé řadě, že většinu půdy v okrese mají velkostatky. Ačkoli skoro každá píď půdy, ležící v příznivé poloze a mající všechny nutné podmínky k intenzivnímu hospodářství, je vzdělána, přece převážná většina obyvatelstva skládá se z maloročníků a domkářů, kteří sice se snaží využít všeho, co v jejich

moci, nicméně však zabránit nemohou, aby mladé síly neodcházely do okresů průmyslových. Není pro ně doma místa. Nemá-li náš okres o ně přicházeti, jest třeba intenzivnějšího ještě využití zděděné země, aby ve všech oborech polního hospodářství nastal čilejší ruch. Pak najde tu své místo každý odborně vzdělaný pracovník.

Mnoho práce čeká náš dorost, který s láskou a chutí opravdovou jde sebevzdělat kupředu, aby s duchem času návštěvou hospodářských škol a dalším sebevzděláním rozšířil své vědomosti k povznesení rodného kraje a k svému hospodářskému posílení.

Výtky zaslouží naše obce, že nedbají úpravy a okrašlování svého domova. Neupravené návsi (kde řízkové jámy, složenné dříví, hospodářské nářadí a namnoze kostrbatá pastvíska ožívují jen pasoucí se husy) nemile nás vítají, přes to, že uvědomělejší jednotlivci příbytky své v ladný celek spojují a hospodářství svá pěkně ohražují. V městečkách (převahou hospodářských) není lépe. Nedostatek místa zavíňuje, že vše, co se domů nevejde, stojí na ulici. Staré rázovité stavby mizejí a místo nich i ve městech stavějí se domy bez ladu

a vkusu, vyhovující jen potřebám všedního života, a ohled praktický zatlačuje smysl pro krásu a soulad. Snad příklad okresů horských a průmyslových, najde v dorostu našem hojně následovníků.

(Převzato z *Království Českého* (1907), sešit č. 122 a 123)

Takové charakteristiky obcí a měst se objevovaly i v jiných časopisech a sloužily v té době také jako tipy na letní a prázdninové pobyty, hlavně pro obyvatele z velkých měst. V té době měla většina rožďalovických hostinců pokoje k pronajímání. „Lufťáci“, jak se letním hostům říkalo, si pronájem pokojů zajišťovali dlouho dopředu. Voda v Trnavě i v okolních rybnících byla čistá, lesy plné hub a ve většině hostinců i chutná jídla po celý den.

Zpracoval Rudolf Valeš

¹ Plánovaná produkční doba v hospodářských lesích.

² Přiškolení (historický pojem) – panské vsi byly přiškoleny ke školám v panských územních centrech a vsi musely na jejich provoz přispívat.

Kostelní ulice na přelomu 19. a 20. století, autor Karel Liebscher

ParoH již potřetí

Zadařilo se. Ve dnech 21.–23. 8. 2020 na bývalém Hasinském hřišti proběhl v pořadí již třetí sraz „Přátel a rodáků obce Hasina“ (tedy ParoH). I přes řádící pandemii se nás sešlo nečekaně mnoho. Opět fungovala stará sestava lidiček kolem občerstvení, zajištění sportovních akcí, pořádku atd., bez nichž by tato akce nemohla být úspěšnou. Pátek patřil především přípravám technického zázemí, přičemž probíhal i volnější program: šipky, nohejbal a děti mohly řídit dle libosti. Koneckonců, pořádá se to hlavně pro ně.

Sobota probíhala ve sportovním duchu. Děti se mohly zúčastnit běhu na 60 m, pytlíady, jízdy zručnosti na koloběžkách či hodů koulí. Pro ženy byla připraven hod daleký válečkem na nudle a muži pak vrhali činkou. Skvělé masky se představily v maškarním rejži. Potěšit srdíčka malých i velkých přijeli i naši skvělí hasiči, kteří se mimo jiné zúčastnili také pytlíady, a to v duelu Hasiňáci versus hasiči. Trochu opožděně dorazil z Liberce i mistr kouzelnický, který sklídl velký úspěch, zvláště u těch menších. Proběhl i test, kolik se vejde dětí do amerického veterána značky Cadillac De-Wille. Věřte nevěřte, 31

dětí, a ještě by se jich do něj pár vešlo. Večerní táborák byl provázen výtečnou hudbou a zpěvem v podání Pavla Houfka s Kačenkou.

Neděle startovala snídaní v podobě várnice česnečky, později nazvané „Hasinský anticovid“. Pak úklid, trocha sportovního řádění, balení a zazvonil zvonec a třetím setkání byl konec. Pokud mám tuto událost shrnout a zhodnotit, tak za mne stačí dvě slova: skvělá akce. Trochu nás potrá-

pilo selhání výčepní techniky, ale pokud chcete vidět, že chybami se člověk učí a že se to již nebude opakovat, dorazte se sami přesvědčit ve dnech 20.–21. srpna 2021 na další sraz Přátel a rodáků obce Hasina, na který vás tímto srdečně zvu, a budu rád, když přijдете v hojném počtu. Občerstvení a kopec srandy jsou zajištěny.

Jarda Stoček-Batoň

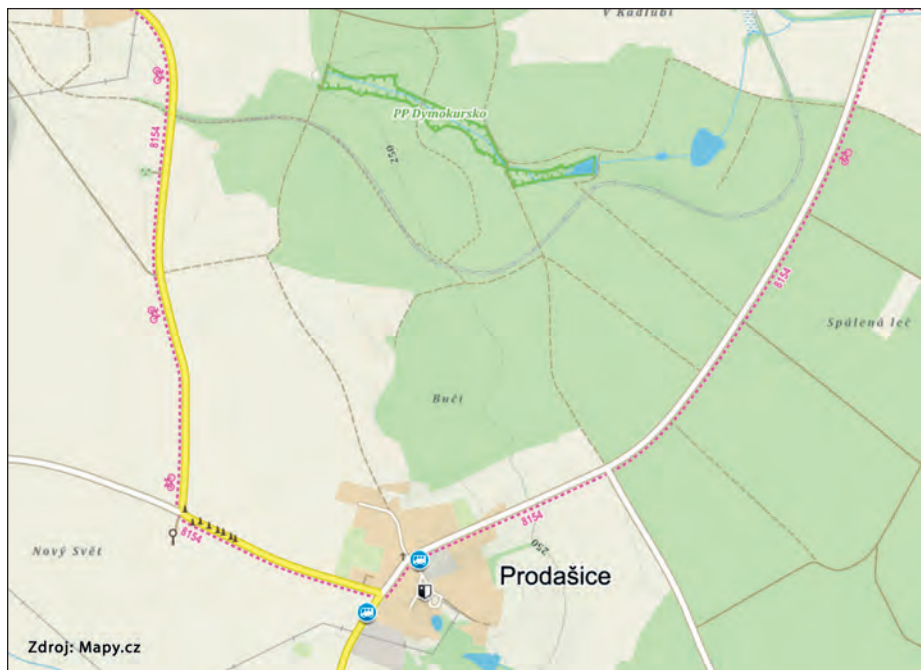

Přírodní památka Dymokursko – 4. a 5. část

Tato dvě území jsou od sebe vzdálena cca 20 km (sic!) vzdušnou čarou, a kromě názvu nemají nic společného. I v tom případě by oběma lokalitám daleko více než název přírodní památka (PP) Dymokursko slušelo nějaké místní pojmenování.

První z nich je ze všech šesti částí PP nejmenší a nachází se asi jeden kilometr severně od Prodašic. Znalci místopisu již jistě poznali, že tím pádem je již v okrese Mladá Boleslav. Území je snadno přístupné lesní cestou, na kterou se vchází ze silnice z Prodašic do Dětenic. Jedná se o úzký pruh zarůstajících luk, v nejširším místě sotva 100 m široký a dlouhý cca 600 m. Na východním konci luk je malý, nedávno odbahněný, ale stále zakalený rybníček. Po jeho hrázi vede pro změnu krajská hranice, a tak další dva níže položené lesní rybníčky již nejsou předmětem ochrany. Je to škoda, protože zejména okolí většího z nich je významnou mykologickou lokalitou (hřib Fechtnerův, hřib satan).

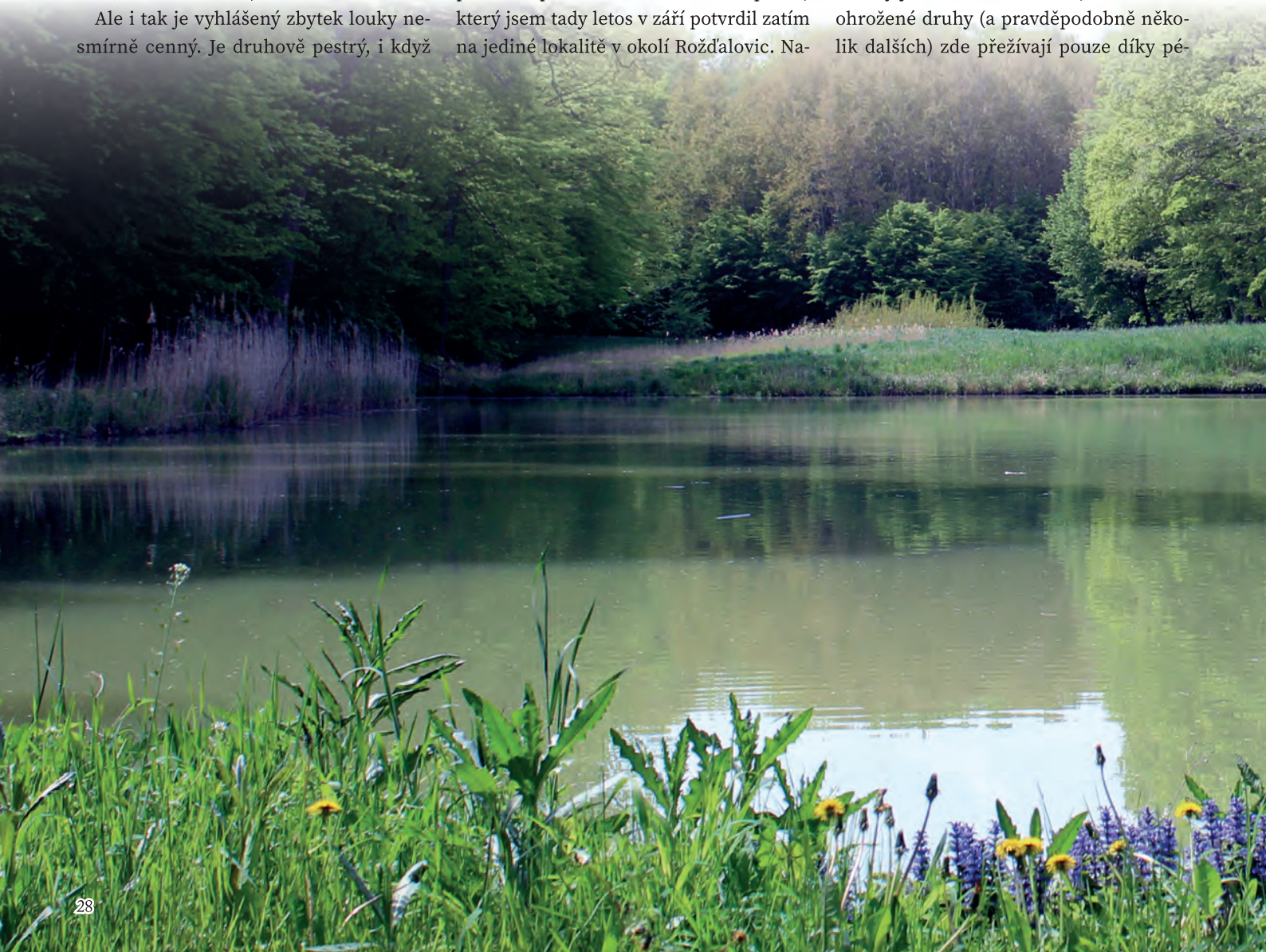
Ale i tak je vyhlášený zbytek louky nesmírně cenný. Je druhově pestrý, i když

vzhledem ke zmíněné malé rozloze jsou populace vzácných druhů rostlin málo početné – často v řádech jednotlivých exemplářů. To platí hlavně o hořci hořeplíku, který jsem tady letos v září potvrdil zatím na jediné lokalitě v okolí Rožďalovic. Na-

lezl jsem pouze pět kvetoucích rostlin, podobně to letos bylo s prstnatcem májovým, jen o něco větší je populace upolínů.

Tady je ovšem třeba uvést, že uvedené ohrožené druhy (a pravděpodobně několik dalších) zde přežívají pouze díky pé-

či základní organizace Českého svazu ochránců přírody Klenice z Mladé Boleslavi. Její členové zde nejenom provádějí přírodovědný průzkum, ale především se starají o to, aby loučka nezarůstala nálety keřů a stromů. Velmi chvályhodné!

Předposlední území z našeho seriálu věnovanému PP Dymokursko je opět poměrně malá lokalita, která je nadohled (cca 1 km) od severozápadního okraje Městce Králové. Pěšky je to tak půlhodinka, nejdříve po silnici směrem na Činěves a pak doprava a po modré turistické značce až na hráz Krčského rybníka.

Louka vpravo od modré, směrem ke břehu Štítarského rybníka, je mírně podmáčená, ale asi z třetiny zarostlá vzrostlými nálety. Co je předmětem ochrany tohoto území, pracovně mu říkám „Louka u Štítarského rybníka“, se mi nepodařilo zjistit. Je to pro našince přece jenom dost z ruky. Navíc, na konci května, když jsem se sem vydal na exkurzi a těšil se na květnatou louku, byla... posečená! Nejsem si jistý, zda je tento zásah v souladu s ochrannářským plánem – ani ten se mi nepodařilo získat.

Jinak okolí je velmi hezké a zejména zmíněný Krčský rybník s ostrůvkem a s naší jedinou hnízdičí kolonií volavky popelavé rozhodně stojí za návštěvu. Na své si přijdou i botanici – někdy již u hráze, ale spíše v zadní mělké části rybníka roste vzácná, kriticky ohrožená prustka obecná.

A vůbec, celá modrá turistická trasa vedoucí z Městce Králové kolem několika našich rybníků až do Rožďalovic je nádherná, ať již pěšky, nebo na kole. „Kafkovci“, kteří zde tradičně projíždějí na kolech začátkem května, by mohli vyprávět...

Jiří Rejsek

Špaček

Není příliš známo, že zrovna tento ptačí druh je s naším, jakožto slovanským národem, spojován již téměř od starověku. Už Plinius mladší ve svých historických dílech zmiňuje, že špačka „mnozí Slované chovají v proutěných klecích pro svoji potěchu a obveselení a často ho i jednotlivým slovům lidské řeči naučí“. Ještě v první polovině 20. století byli špačci za tímto účelem dosti často chováni. Navíc jsou to ptáci velmi chytří a přizpůsobiví. Připočteme-li i krásný duhový lesk jejich jinak tmavého peří, není divu, že si jejich společnost lidé oblíbili už od nepaměti.

V dnešních časech vyvolávají mnohatisícová hejna špačků spíše negativní pocity především mezi vinaři a sadaři. Přizpůsobivost špačků téměř jakémukoliv prostředí udržuje jejich počty stále velmi vysoké. Třebaže na jaře a v létě je jejich populace rozprostřena do jednotlivých hnízdních míst, jejich obrovské počty se ukazují teprve na konci léta a na podzim. Jenom v rákosinách rybníku Zrcadlo nocuje v srpnu v počtech několika desítek tisíc. V minulých letech byly zaznamenány počty až okolo 40 až 50 tisíc jedinců. V letošním roce (2020) se jednalo o počty asi poloviční.

Přestože tato hejna zcela nepochybně dokáží na rozlehlých vinicích a sadech napáchat nemalé škody, dá se špaček pova-

žovat v době hnízdění za velmi užitečný druh. Jeho velikost a konzumace téměř výhradně živočišné potravy v této fázi roku z něj dělá opravdu významného hubitele škůdců jak v lesních a lučních porostech, tak právě i v sadech a zahradách. Přestože se čas od času doporučuje omezovat populace špačků tím, že na naší zahradě nevyvěsíme budky pro špačky, ale pro sýkorky, mnoho lidí na jaře si neodepře nejen pohled na jeho duhově se lesknoucí peří, ale také nádherný a bohatý špaččí zpěv, který často imituje i zpěv jiných ptačích druhů.

V ptačí oblasti Rožďalovické rybníky hnízdí silná špaččí populace v přiroze-

ných dutinách stromů zdejších dubohabrových lesů. Většina hnízdních párů stihne během roku vyvést hned dvě hnízda svých potomků.

Kromě špačka obecného (*Sturnus vulgaris*) se v hejnech protahujících špačků stále častěji díky celkovému oteplování objevuje i špaček růžový (*Sturnus roseus*), jenž pochází z jihovýchodní Evropy a Asie a který je celý světle růžový s tmavými křídly. V hejnu šedočerných špačků obecných se dá poměrně dobře rozeznat.

Vladimír Šoltys

Úspěšná výstava v Galerii Melantrich

„Člověk zapomíná na krásu svého bydliště a často ani neví, jaká krása se nachází v tomto regionu...“

(zápis Ing. V. Habady v návštěvní knize)

Šest prázdninových víkendů (od 27. června do 2. srpna) patřilo v Galerii Melantrich minerálům, které byly v průběhu uplynulých cca třiceti let nalezeny na polích na Nymbursku, zejména pak v naší oblasti. Patnáctka regionálních sběratelů (z toho dvě ženy) zapůjčila svoje vybroušené a vyleštěné nálezy – chalcedony, acháty a další odrůdy křemene, ale třeba i zkamenělá dřeva – na výstavu Drahokamy z našich polí. Výstava byla unikátní, protože byly vystavovány kameny, které byly do Polabí naplaveny řekami v průběhu milionů let ze severnějších oblastí (Jičínsko, Novopacko), kde na konci prvohor vznikaly. A tak na výstavu zavítali nejen „obyčejní“ milovníci kamenů, ale i zkušení sběratelé, kteří naplavené minerály hodnotili i z odborného hlediska. Každý víkend dorazilo kolem 130 návštěvníků a ti se (často marně) snažili

vybrat ten nejhezčí z necelých šesti stovek vystavených drahokamů. Poděkování patří Jaroslavu Tarabovi a Miroslavu Fialovi za technickou spolupráci, Petře Simůnkové za aranžerské práce a Elišce Velechovské za propagaci. Vzhledem k tomu, že se během

výstavy přihlásilo ještě několik dalších sběratelů, o kterých autor výstavy nevěděl, nabízí se možnost „drahokamy“ v budoucnu zopakovat. Mezitím si ti noví nechají svoje sběry zpracovat a my ostatní naopak sbírkou doplníme. Vždyť naše sezona již začala...

První letní sezonu má za sebou naučná stezka Holské rybníky. A řekněme rovnou, že velmi úspěšnou. Obě studánky měly vodu, a vodou se nakonec docela slušně zaplnily Horní i Třeboňský rybník, takže jsme zde mohli pozorovat odpočívající volavky bílé, poblíž rákosin se rychle potápěla potápka malá a pravidelně zde prolétával ledňáček říční. Z okolních keřů se ozývaly rosničky zelené, z druhé studánky jsme zachraňovali užovku obojkovou. Na stráni u Dolního rybníka vykvetlo pět vzácných vstavačů vojenských a to vše přilákalo stovky milovníků přírody z blízkého i vzdálenějšího okolí. Trasy stezky si oblíbili i místní, kteří se sem v průběhu roku opakovaně vracejí na procházky, piknik nebo si zaběhat. Díky péči pracovníků městského úřadu se podařilo všechny cesty udržet ve vzorném stavu.

Připravil Jiří Rejsek

V sobotu 19. září se ve Spolkovém domě uskutečnil šachový turnaj. Celkové pořadí: 1. místo František Suchý (Dobrovice), 2. místo Petr Buryan (Rožďalovice), 3. místo Adam Mrázek (Říčany). Kategorie nad 60 let: 1. místo Jaromír Kafka (Rožďalovice), kategorie do 18 let: 1. místo Adam Mrázek (Říčany), neregistrovaní: 1. místo Jan Nešněra (Rožďalovice).

Dne 12. září skupina 26 příznivců cyklistiky uskutečnila tradiční výlet do Českého ráje. Přes Libáň jsme jeli do Sobotky, kde byla malá přestávka na občerstvení. Dále jsme pokračovali kolem Humprechtu, hradu Kost, Komárovskeho rybníka (Branžež) do restaurace Na křižovatce, kde jsme se naobědvali. Posléze jsme vystoupili na Krásnou vyhlídku, kde jsme si nechali kola a šli jsme na Drábské světničky (4 km tam a zpět), což byl konečný cíl výletu. Cestou jsme ještě vylezli na vrch Mužský (463 m. n. m), kde jsme si pořídili společnou fotografii. Bylo nádherné počasí, ujeli jsme 88 km a nastoupali 1360 m. Všichni účastníci si posílili fyzickou kondici. Jaromír Kafka

Fotbalová sezona ve znamení koronaviru

Fotbalová sezona 2019–2020 byla zásadně ovlivněna pandemií covid-19, kdy z důvodů zabránění šíření nákazy byly od března letošního roku zakázány na dobu neurčitou všechny sportovní události.

Jarní část sezony tedy není možné hodnotit, jelikož nebyl odehrán jediný fotbalový zápas. Konečné umístění týmů se odvíjelo od podzimní části, kde se tým mužů umístil v soutěži Postřižinského přeboru na devátém místě.

Co mě velmi mrzí, je zrušení zahraničního turnaje v polské Wroclawi, kterého se měly zúčastnit naše mladé naděje. Tímto bych chtěl poděkovat rodičům a trenérům mládeže, kteří věnovali svůj čas dlouhodobé organizaci.

Volné chvíle využili hráči mužského týmu a zúčastnili se fotbalového turnaje Radimské letní ligy. V sedmi odehraných utkáních pouze jednou prohráli, a to v základní skupině s týmem Poříčan. Ostatní zápasy s přehledem vyhráli a postoupili do

finále turnaje, kde se podruhé utkali s týmem Libodřic.

Utkání skočilo výhrou rožďalovického Trnavanu 3 : 1, a tým se stal vítězem Radimské letní ligy 2020. Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen rožďalovický hráč Jakub Najmon – tímto bych mu chtěl dodatečně pogratulovat.

Podzimní část fotbalové sezony 2020 až 2021 zahájily tři rožďalovické týmy, z toho dva mládežnické, tým starší přípravky a starších žáků, a tým dospělých.

I když je situace ohledně šíření nákazy covid-19 nevyzpytatelná, pevně doufám, že nedosáhne takového rozsahu jako v jarních měsících a soutěže budou nadále pokračovat.

Do nové fotbalové sezony přeji všem týmům spoustu pozitivního myšlení a sportovních úspěchů.

Po zahájení podzimní části sezony byla uskutečněna dne 28. srpna mimořádná valná hromada, kde došlo ke změnám ve vedení klubu. Z valné hromady vzešel no-

vý výkonný výbor ve složení: Josef Chlomek, Jakub Valeš, Lukáš Dont, Miroslav Antoš, Vlastimil Kunc, Roman Chlíbek a Tomáš Pavel. Na pozici předsedy klubu byl výkonným výborem zvolen Josef Chlomek.

Dále bych rád prostřednictvím čtvrtletníku Rožďalovicko oslovil rodiče dětí od 4 do 15 let, ale i samotné děti, které mají zálibu ve hrách s míčem.

Naším cílem je předávat zkušenosti zaměřené na osvojení základních pohybových dovedností a technik fotbalu s orientací na vzájemnou spolupráci, utváření „fair play“, rozvoj zdravé soutěživosti a radosti ze hry.

V případě zájmu se prosím obračtejte přímo na mě (tel: 728 369 035), nebo své požadavky můžete zasílat na klubový e-mail: fctrnavanroz@gmail.com, kde Vás rádi odkážeme přímo na konkrétního trenéra týmu, který Vám sdělí podrobnější informace.

Tomáš Pavel

Horní řada zleva: Jaroslav Beneš, Michal Jeník, Petr Vlasák, Matěj Havránek, Roman Jansta, Lukáš Dont, Jakub Najmon, František Veselý, Tomáš Hoffmann. Spodní řada zleva: Jaromír Špígl, Michael Paroulek, Miroslav Fadrhonc, Tomáš Malý, Petr Valeš, Jakub Valeš, Josef Chlomek, Bogdan Kulychok, Dominik Hora

Díky dotaci od společnosti Agrofert ve výši 30 000 Kč si během léta hasiči doplnili výbavu o dvě plovací vesty, suchý oblek Agama, dvoje neoprenové rukavice, neoprenovou kuklu, páteřní desku (nosítka) s popruhy a nafukovací člun. Celkové náklady tohoto vybavení činily 55 000 Kč, rozdíl (25 000 Kč) byl pokryt z příspěvku města hasičům pro tento rok. Z příspěvku byly dále zakoupeny ještě chrániče zpětných zrcátek a světelné rampy zásahového vozu a podtlaková houkačka.

V srpnu hasiči likvidovali vosí a sršňí hnízdo na Bučickém mlýně a na Židáku, odstraňovali spadlý strom za Tuchomí a zalévali lípy v Panské zahradě

Výjezdová jednotka SDH Rožďalovice

Martin Prejsek, velitel výjezdové jednotky

Michael Paroulek, starosta SDH, řidič

Petr Pešava, zástupce velitele, vel. družstva

Jan Štafl, velitel družstva

Jaroslav Klimeš, první strojník

Jiří Musil, strojník

Jiří Dufek, strojník

Jiří Dufek ml., strojník

Jiří Klimeš, řidič

Elemír Kanoc, řidič

Roman Sokol, preventista, hasič

Jiří Novotný, hasič

Petr Pešava ml., hasič

Lukáš Bartoš, hasič

Radek Dubina, hasič

Muzeum klasického knihařství v Rožďalovicích srdečně zve na výstavu

Z DOMÁCNOSTI NAŠICH BABIČEK

**Jak žily, co vařily, co měly doma, jak se oblékaly, co četly?
Zůstaly nám po nich zajímavé připomínky tehdejších dob.**

Výstava potrvá do 29. ledna 2021

Více na: www.rajman.cz

Husova 24, 289 34 Rožďalovice

tel.: 603 226 632, 604 241 049

e-mail: dilna@rajman.cz

Prosíme hromadné výpravy hlásit předem.

Podpořte nás!

Sbírka na www.donio.cz – odkaz najdete i v úvodu našeho webu
www.rajman.cz

(stačí pár kliknutí)

Středočeský kraj

Přijďte se podívat na věci, které se používaly v domácnostech a krášlily domov lidem minulého století. Naše babičky se narodily na počátku dvacátého století, zažily těžkou dobu válek a krize, ale i rozkvet za první republiky. Musely si často vypomáhat, jak se dalo. Doma se šilo, vyšívalo, pletlo, háčkovalo. Uvidíte, jaké rady a recepty si tenkrát hospodyňky četly z kuchařských knih, z časopisů a různých brožurek, i z knížek, které stály za hezkou vazbu. Pomáhaly jim nejrůznější zajímavé přístroje, některé na elektřinu.

Eugenie Hančarová

MYSLIVECKÝ SPOLEK PODLUŽANY

za podpory města Rožďalovice

zve malé i velké příznivce přírody na

III. ročník

SVATOHUBERTSKÉHO

POCHODU

stezkami kolem rožďalovických rybníků

ve středu 28. října 2020

Sraz účastníků: 13:00 u studánky u Dolního rybníka

*Start: 13:30 na hrázi Dolního rybníka,
poznávací stezka dle značení*

Cíl: na hrázi Dolního rybníka

Součástí pochodu jsou stanoviště spojené s poznáváním přírody.

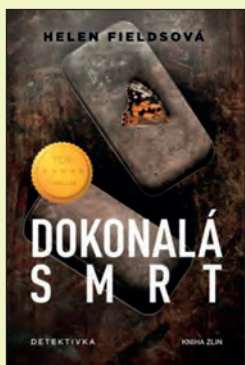
*V cíli čeká účastníky pochodu táborák s opékáním špekáčků
a občerstvením. Každý účastník obdrží zdarma špekáček,
tatrunku, čaj a jako upomínku pamětní list.*

Těšíme se na Vaši účast.

Rebecca Gablé: *Cizí královna*

Rok 951 Mladý Gaidemar, nemanželský syn neznámého původu a ozbrojenec v jízdni legii krále Oty, je pověřený nebezpečným úkolem. Má osvobodit italskou královnu Adelheid ze zajetí v Gardě. Na útěku se do Adelheid zamiluje, ale ona se provdá za krále Otu. Gaidemar se přesto stane královniným důvěrníkem a společně s Otou zvítězí nad Maďary v bitvě na Lechu. Nakonec se zasnoubí s dcerou jednoho z nejmocnějších slovanských knížat a zdá se, že skvrna jeho původu bude definitivně vymazána. Adelheid a Gaidemar ale nevědí, že jejich nejnebezpečnější nepřítel ještě není poražený. Když odjíždějí s Otou k císařské korunovaci do Říma, netuší, že to pro ně bude osudná cesta...

Helen Fieldsová: *Dokonalá smrt*

I zármutek může být smrtící. Třetí případ detektivů Turnerové a Callanacha z pera bestsellerové autorky“ V kopcích nad Edinburghem se objeví zmrzlé tělo nahé dívky. Téhož dne na druhém konci města zemře bývalý šéfinšpektor místní kriminálky, který podle všeho spáchal sebevraždu. Tomu ale nevěří Ava Turnerová, přednedávnm povýšená na jeho místo. Jaký by mohl mít důvod? Detektivy Turnerovou a Callanacha čeká složité vyšetřování, při němž se ocitnou na hranici zákona. A opět hrají o čas, protože vrah s nevinnou tváří si už vyhlédl další oběti.

Angela Marsonsová: *Němý křik*

Ani ta nejtemnější tajemství nezůstanou pohřbená navždy... Pět postav stojí u mělkého hrobu. Jeden po druhém se vystřídali při jeho kopání. Jáma pro dospělého by zabrala víc času. Zmařili nevinný život, ale uzavřeli smlouvu a zpečetili ji krví. Po letech se středoanglické Black Country ocitá v šoku – nejprve je nalezena brutálně zabitá ředitelka místní chlapecké školy, následuje objev lidských ostatků u bývalého dětského domova. A další hrůzné zločiny... Detektiv inspektor Kim Stoneová si záhy uvědomí, že hledá zvrácenou osobu, jejíž vražedná pouť trvá už pár desetiletí. Že je třeba ji dopadnout, než znovu udeří. A že nezbývá než se co nejdřív vyrovnat s vlastními démony z minulosti. Protože jinak by už mohlo být příliš pozdě.

Marie Lamballe: *Maják na útesech*

Susanne žije s novým přítelem spokojený studentský život v Paříži, připravuje se na závěrečné zkoušky, ale vše se náhle změní. Po autonehodě dočasně ztratí paměť, octne se na neznámém místě, neví, kdo je a kam patří. V této situaci najde v kapse svého kabátu pozvání do Bretaně, adresované Anne-Marie Le-Barsové. Susanne v domněni, že je Anne-Marie, odjíždí do Bretaně do malebného místa nad strmými útesy, kde stojí pouze několik rybářských domků a maják. V domě strážce majáku Susanne poznává milou a srdečnou starou paní, která je přesvědčená, že se konečně setkává se svou vnučkou Anne-Marie. Obě ženy si padnou do oka a brzy si Susanne oblíbí celá osada. Dívka se také začíná sblížovat s Alanem, který po tragické ztrátě preferuje samotu, ale její nově nalezené štěstí začínají ohrožovat vzpomínky na minulý život, které se Susanne postupně vracejí...

Božský Karel: *Srdce nehasnou, legendy nekončí*

Tato publikace přibližuje život a dílo nejznámějšího českého zpěváka populární hudby – Karla Gotta (1939–2019). Od jeho uměleckých počátků, přes pobyt v americkém Las Vegas, vrchol kariéry na domácí scéně, ale i v německy mluvících zemích v 70. a 80. letech, až po restart v letech devadesátých či činnost po přelomu tisíciletí. Kromě uměleckého života je nahlíženo i na Gottův soukromý život a také na jeho nejbližší spolupracovníky.

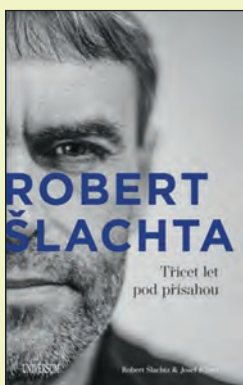
Imogen Kealey: *Osvobození*

Inspirováno skutečným příběhem hrdinky druhé světové války Nancy Wakeové. V šestnácti letech Nancy opustila rodnou Austrálii, aby nalezla nový domov a životní lásku v Marseille. Ovšem během nacistické okupace nedokázala stát stranou a jako čím dál slavnější a hlavně nepolapitelnější Bílá myš se stala německým silám trnem v oku. Když byla odhalena, musela uprchnout do Anglie, zatímco jejího manžela Henriho zadrželo gestapo. Nancy se však nevzdává – po tvrdém výcviku se vrací do esesáky a gestapáky zamořené Francie, aby pomohla osvobodit svůj nový domov i milovaného Henriho... Strhující příběh, založený na skutečných událostech, přibližuje osudy jedné z nejodvážnějších žen minulého století.

Vlastimil Vondruška: *Pomsta bílého jednorožce*

Vok z Rotštejna, který se honosí erbem Markvarticů, přijde za nevyjasněných okolností o manželku Anežku, kterou najdou mrtvou pod skálou, na níž se jeho hrad tyčí nad krajinou jako orlí hnízdo. Její smrt uzavře královský popravce jako nešťastnou nehodu, jenže záhy je zabit i on. Na pohřeb paní Anežky se sjede zástup příbuzných, a právě tehdy zahlédne jeden z hostů mrtvou šlechtičnu, jak se plíží po nádvoří. O tom, že nejméně vděčným úkolem je pomáhat příbuzným, se přesvědčí Oldřich z Chlumu, když své ženě Ludmile slíbí celou záležitost vyšetřit. Jakmile se pustí do pátrání, začnou totiž za záhadných okolností umírat další lidé.

Robert Šlachta: *Třicet let pod přísahou*

Robert Šlachta poskytuje prostřednictvím rozhovoru se známým českým investigativním novinářem Josefem Klímou osobní zpověď svého neobyčejného života, a to nejen osobního, ale především toho profesního. Jako bývalý ředitel Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a náměstek Odboru pátrání Celní správy ČR otevřeně hovoří o ožehavých tématech a kauzách (Nagyová, Pitr, Vidkun, Bereta a mnohé jiné), o nichž v době služby mluvit nemohl. Koupí každé knihy přispějete 50 Kč na konto nadačního fondu Be Charity, který pomáhá nemocným a dlouhodobě znevýhodněným osobám.

Anne Jacobsová: *Venkovské sídlo – Časy se mění*

Zdá se, že na venkovském sídle nastávají klidné časy. Franziska našla starý domov a ve Waltrovi svou velkou lásku. Vnučka Jenny udělá všechno, aby si na rodinné usedlosti vybuodovala svou budoucnost, a je šťastná s Ullim, jemuž se slibně rozbíhá podnikání v půjčovně lodí. Všechno ale není tak růžové, jak na první pohled vypadá: nově otevřená restaurace neprosperuje a při stavebních pracích ve sklepě dojde k nálezu, který oživí dávno zapomenutou historii. Franziska se obává, že by mohl souviset s její zesnulou sestrou a klade si otázku: Vymaním se někdy ze zajetí minulosti?

Josef Klíma – Marek Epstein: *Šarlatán*

Josef Klíma převedl do knižní podoby scénář Marka Epsteina k filmu Šarlatán. Vzniklo tak strhující životopisné drama o Janu Mikoláškoví, muži s léčitelstvími schopnostmi. Příběh vznikl podle skutečné události, na Mikoláška se obracely tisíce lidí s žádostí o pomoc, včetně osobností politického a kulturního života. I když léčitel neměl medicínské vzdělání, dovedl jim svým nevšedním umem diagnostikovat choroby a pomoci bylin j i vyléčit.

ROŽDALOVICE DŘÍVE A NYNÍ

Část ulice Antonína Majera na snímku ze 70. let 20. století (archiv města Rožďalovice)

Současný pohled, fotografoval Viktor Dobrev (14. července 2020)

